

வாழ்க்...

குளிர்கால ஒன்றுகூடல் சிறப்பிதழ் - 2014

கேள்ர் ஒன்றியம் - KELIR ONRIYAM

சகல பல் வைத்திய தேவைகளுக்கும்
செயற்கை பல் பொடுத்துவதற்கும்
Complete Dental Care For Your Entire Family

**Dr. Sabesan
Thangathurai**

Dental Surgeon

Dr. சபேசன்

தங்கத்துரை

குடும்ப பல்மருத்துவர்

Premium Quality Dentures & Denture Repairs

பல் ரிடுங்குதல்
பல்வேர் அடைத்தல்
பல் சுத்தப்படுத்தல்
முரசுகரைதலை தடுத்தல்
பற்களை சீராக்கி அழகுபடுத்தல்

Root Canal Treatment
Cosmetic Dentistry
Crown & Bridges
Gum Treatment
White Fillings
Braces
Extraction
Tooth Cleaning
Tooth Whitening
Treatment for Kids

Onsite Dental Lab Available

(All types of Insurance accepted)
Welfare, ODSP, Cnot & Healthy Smile

பல் கட்டும் அடம்

எம்மிடம் Lab வசதியிருப்பதனால்
அவசரநேரவையாரமின் மிக விரைவாக
பற்கள் செய்யது கொடுக்கப்படும்.

ODSP/Welfare உட்பட சகல
காப்புறுதிகளும் ஒற்றுக்கொள்ளப்படும்.

1685 MARKHAM ROAD,
UNIT 105, SCARBOROUGH,
ON. M1B 2W1 (Markham & Sheppard)

 Find us on
Facebook

416 866 7770

யாதும்...

KELIR ONRIYAM

கேளிர் ஒன்றியம்

குளிர்கால ஒன்றுகூடல் சிறப்பிதழ் - 2014

கேளிர் ஒன்றியம்

KELIR ONRIYAM

KELIR ONRIYAM
கேளிர் ஒன்றியம்

கேளிர் ஒன்றியம்

KELIR ONRIYAM

President

T.Sabesan

Vice President

G.Elison

Secretary

S.Sutharsana

Assistant Secretary

A.Sumithra

Treasurer

S.Anusha

Editor

R.Asothara

Committee Members

I.Selvarajah

S.Uthayakumar

N.Mathini

K.Bavananthan

P.Mohan

T.Kasthuri

தலைவரிடமிருந்து...

வேரும் ஊரும்

இன்றைய தொழில்நுட்ப உலகில் வேலைவாய்ப்பு, கல்வி, வசதியான வாழ்க்கை, போர் சூழ்நிலை என்பன காரணமாக இடப்பெயர்வு என்பது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகவே அமைகின்றது. பல்கலாச்சாரம் பல்மொழி பேசும் கனடா போன்ற மேலைத்தேய நாட்டில் வாழும் எமது வாழ்க்கை முறையில் பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டாலும் எம்மவர்களால் கட்டிவளர்க்கப்படும் "கேளிர் ஒன்றியம்" போன்ற ஊர் சங்கங்கள் என்றென்றும் எமது சந்ததியினரை எமது மண் மணம் மாறாத தமிழராக - எமது வேரான ஊரிலிருந்து விடுபடாதவர்களாக இணைத்து வைத்திருக்கின்றன. எமது உறவுளையும், மொழி, கலை, கலாச்சார விழுமியங்களையும் கட்டிப்பாதுகாக்கும் கேளிர் ஒன்றியத்தின் நடப்பாண்டு தலைவராகவும், ஆரம்ப கர்த்தாக்களில் ஒருவராகவும் இருப்பதில் நான் பெருமையடைவதுடன் மட்டுமல்லாது இது ஓர் வரலாற்று கடமையாகவும் உணர்கின்றேன்.

கடந்த எட்டு வருடங்களாக ஒற்றுமையுடன் நடந்துவரும் விளையாட்டுப் போட்டிகளுடன் கூடிய கோடைகால ஒன்றுகூடலும், நத்தார்-புதுவருடப்பிறப்புதை பொங்கலுடன் கூடிய குளிர்கால ஒன்றுகூடல்களுக்கு மேலதிகமாக இந்த வருடத்திலிருந்து ஆரம்பித்திருக்கும் கலை கலாச்சார நிகழ்வுகளை உள்ளடக்கிய "வாணி விழா" என்பனவும் எமது சிறார்களின் தன்மப்பிக்கையை வளர்த்தன என்பது மிகையல்ல. இவற்றுக்கு மேலாக கடந்த இரண்டு வருடங்களாக நடைபெற்றுவரும் "நிதிசேர் உணவு பொட்டலம் தயாரிப்பு" எமது ஒற்றுமையையும் பலத்தையும் கோடிட்டு காட்டுகின்றது.

எமது கேளிர் ஒன்றியமும், யாதும் இதழும் வெற்றிநடை போட காரணமாக இருந்து வரும் உறுப்பினர்கள் யாவருக்கும் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், இவை மென்மேலும் வளர உங்கள் ஒத்துழைப்பை வேண்டிநிற்பதுடன், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நன்றி

Dr..சபேசன் தங்கத்துரை

தலைவர் - கேளிர் ஒன்றியம் 2014/2015

KELIR ONRIYAM
கேளிர் ஒன்றியம்

கேளிர் ஒன்றியம்

KELIR ONRIYAM

President

T.Sabesan

Vice President

G.Elison

Secretary

S.Sutharsana

Assistant Secretary

A.Sumithra

Treasurer

S.Anusha

Editor

R.Asothara

Committee Members

I.Selvarajah

S.Uthayakumar

N.Mathini

K.Bavananthan

P.Mohan

T.Kasthuri

செயலாளரிடமிருந்து

கேளிர் ஒன்றியத்தின் 7வது வருடாந்த குளிர்கால ஒன்றுகூடலில் உங்கள் அனைவரையும் சந்திப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி.

2007ம் ஆண்டுக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதிகளில் மற்றைய ஊர்கள், மற்றும் ஸ்தாபனங்களின் ஒன்றுகூடல்கள் பற்றிய செய்திகள் கிடைக்கப்பெறும்போது நாமும் எப்போது கூடுவது, கூடி நல்ல பல காரியங்களைச் செய்வது என்ற ஏக்கம் எல்லோர் மனதிலும் இருந்தது உண்மையே.

அப்படியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பல சிரமங்களின் மத்தியிலும், ஒன்றாக செயற்பட்டு அயற் கிராமத்தவர்கள் அனைவரையும் வெற்றிகரமாக ஒன்றிணைத்து நாம் எல்லோரும் ஒன்று கூடுவதற்கு காரணமாகவிருந்து 2007ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 4ம் திகதி முதலாவது ஒன்று கூடலை ஒழுங்கு செய்த குழுவினருக்கு, எங்கள் முதன்மையான நன்றி. பெயரிடப்படாத அமைப்பாக இரண்டு ஆண்டுகள் செயற்பட்டு வந்த இவ்வமைப்பு "நண்பர்களின் கூட்டு" என்ற பெயரில் ஆரம்பகாலங்களில் அழைக்கப்பட்டாலும் தற்போது கேளிர் ஒன்றியம் என்ற உன்னதமான ஒரு பெயரில் இயங்கிவருவது எல்லோராலும் வரவேற்கப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு வருடமும் புதிய பல யோசனைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. செயற்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வருடத்தின் புதிய செயற்பாடான வாணிவிழா எல்லோர் மனதிற்கும் நிறைவுதரும் நிகழ்வாக அமைய வழிசெய்த சிறார்கள் மற்றும் பெரியவர்களுக்கு எங்கள் நன்றி. வாணி விழாவிற்கு கிடைத்த வரவேற்பையும் ஆதரவையும் மனதில் கொண்டுதான் இவ்வருட குளிர்கால ஒன்றுகூடலின் இராப்போசனம் எங்கள் கைகளாலேயே சமைக்கப்பட்டு பரிமாறப்படுவது சிறப்பானது என்ற முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அந்த வகையில் இவ்வருட ஒன்று கூடல் வேறுபட்ட சூழலில், எங்கள் அனை-வரதும் ஒன்று சேர்ந்த பங்களிப்பில் சிறப்பாக நடந்தேறுகிறது.

எமது நிகழ்வுகளில் சிறார்களின் ஈடுபாட்டை அதிகரிக்கும் நோக்கில், இளையோர் செயற்குழு ஒன்று இவ்வருடம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு சிறப்பாக இயங்கி வருகிறது. எதிர்கால நிகழ்வுகளில் சிறார்களின் பங்களிப்பு பலமடங்காக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில், அவர்களின் நிகழ்வுகள் பற்றி திட்டமிடல் மற்றும் ஒழுங்காக்கல் என்பன அவர்கள் கைகளிலேயே பொறுப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வருடம் கேளிர் ஒன்றியத்தின் பங்களிப்பான உதவித்தொகை யா/கொற்றுவத்தை அமெரிக்கன் மிசன் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலைக்கு வழங்கப்பட உள்ளது. இவ்வகையான செயற்பாடுகள் மேலும் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். இனிவரும் காலங்களில் புதிய சிந்தனைகள் உள்வாங்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் அனைவரிடமும் அன்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

உங்கள் அனைவருக்கும் இனிய புத்தாண்டு நல்வாழ்த்துக்கள்.

நன்றி.

சுதர்சனா சர்வேசன்

செயலாளர் 2014/2015

Tel: 416-633-1289

18-101, Dundalk Dr., Scarborough, ON. M1P 4V1

email: ssutharsana@hotmail.com

கேளிர ஒன்றியம் KELIR ONRIYAM

இதழாசிரியரிடமிருந்து....

President

T.Sabesan

Vice President

G.Elison

Secretary

S.Sutharsana

Assistant Secretary

A.Sumithra

Treasurer

S.Anusha

Editor

R.Asothara

Committee Members

I.Selvarajah

S.Uthayakumar

N.Mathini

K.Bavananthan

P.Mohan

T.Kasthuri

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர அன்பே எங்கள் உலக தத்துவம்” என்ற பாடல் வரிக்கு ஏற்ப வடமராட்சியில் உள்ள சில சிற்றுார்களை ஒன்றிணைத்து அவ்வூர் மக்களின் உறவையும் நட்பையும் பண்பாட்டையும் பேணிப்பாதுகாக்கும் நோக்குடன் உருவாக்கப்பட்ட கேளிர ஒன்றியத்தின் 2014ம் ஆண்டுக்கான குளிரகால ஒன்று கூடல் சிறப்பிதழாக “யாதும்” இம்முறையும் புதுப்பொலிவுடன் வெளிவருகின்றது.

சிறுவர்கள், இளைஞர்கள், கலைஞர்கள் படைப்புக்களைக் கொண்டு வெளிவரும் இம்மலர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் எம் உறவுகளின் பல தரப்பட்ட திறமைகளையும் பலவகையான ஆற்றல்களையும் வெளிக்கொணர வேண்டும். இவை தொடர்ந்து பேணப்பட வேண்டும் என்ற நோக்குடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இக்களத்தில் இளம் படைப்பாளிகள் தமது அறிவு, திறன், மனப்பாங்குக்கு ஏற்ப தமது படைப்புக்களை முன்வைத்துள்ளனர். மேலும் தாயகத்திலுள்ள கலைஞர்களும் படைப்பாளிகளும் தமது ஆக்கங்களைத் தந்துதவியுள்ளனர்.

தம் பிரதேசத்தின் கலை, கலாச்சார, சமூக விழுமியங்களை மணம் கமிழ்ச் செய்வது இன்றைய இளம் தலைமுறையினரின் கடமையாகும். எதிர்காலங்களிலும் இவ் யாதும் இதழ் புது மெருகு பெற அனைவரது ஆதரவையும் வேண்டி நிற்கிறது.

இம்மலராக்கத்துக்கு ஆக்கங்களைத் தந்துதவிய அனைத்து சிறுவர்கள், இளைஞர்கள், பெரியோர்கள், அறிஞர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி, மேலும் தாயகத்திலிருந்து எமது வேண்டுகோளை ஏற்று ஆக்கங்கள் அனுப்பி வைத்த அனைத்து படைப்பாளிகளுக்கும் எமது சிரம் தாழ்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

அசோதரா இராஜகோபால்

இதழாசிரியர் 2014/2015

புத்தக வடிவமைப்பு: திரவியம் சர்வேசன்

இணை உதவி: மாதினி நிமலன்

கேளர் ஒன்றியம் நிர்வாக சபை 2014 / 2015 உறுப்பினர்கள்

Standing: K. Bavanathan, I. Selvarajah, N. Mathini, P. Mohan, S. Uthayakumar

Seated: R. Asothara, A. Sumithra, S. Sutharsana (Secretary), T. Sabesan (President), S. Anusha, T. Kasthuri

Absentee: G. Ellison

Kelir Onriyam winter Get Together - 2013

ஞாபகார்த்த பரிசில்கள் வழங்கியோர்க்கு எமது மனமார்ந்த நன்றி.

நன்றிக்கு உரியவர்கள்

- 1) செல்வராஜா ஐயங்கர்
துன்னாலை வடக்கைச் சேர்ந்த காலம் சென்ற திருமதி. வள்ளிப்பிள்ளை ஐயங்கர் அவர்களினதும், வதிரியைச் சேர்ந்த அமரர் திரு.பொன்னுத்துரை திருநாவுக்கரசு அவர்களினதும் ஞாபகார்த்தப் பரிசு.
- 2) த. இராஜகோபால் குடும்பம்
சாவகச்சேரி மற்றும் கனடாவை வதிவிடமாக கொண்ட காலஞ்சென்ற திருமதி. தங்கரத்தினம் இராஜகோபால் மற்றும் திரு.அசோகன் இராஜகோபால் ஆகியோரின் ஞாபகார்த்தப் பரிசு.
- 3) எலிசன் ஞானப்பிரகாசம்
ஊர்காவற்றுறையை பிறப்பிடமாகவும் கனடாவை வதிவிடமாகவும் கொண்ட காலம் சென்ற திருமதி. திரேசம்மா ஞானப்பிரகாசம் மற்றும் வதிரியை சேர்ந்த காலம் சென்ற திருமதி. சிவகாமி செகராசசிங்கம் ஆகியோரது ஞாபகார்த்தப் பரிசு
- 4) திரவியம் சர்வேசன்
திரு. திரவியம் சற்குணன் அவர்களின் ஞாபகார்த்தப் பரிசு
- 5) அனுஷா செல்வரட்ணம்
வடஅல்வை தகனையைச் சேர்ந்த கனடாவில் வசிக்கின்ற திரு/திருமதி தர்மகுலசிங்கம் பவானி இணையரின் ஏகபுதல்வன் செல்வன் Prince கோமகன் தர்மகுலசிங்கம் அவர்களின் நித்தியவாழ்வின் 15ம் ஆண்டு நிறைவு நினைவுப் பரிசு.
- 6) சபேசன் தங்கத்துரை
வடஅல்வை தகனையைச் சேர்ந்த இலங்கை போக்குவரத்துச் சபை சாலை பரிசோதகர், சமாதான நீதவான் அமரர் திரு. சின்னப்பொடி தங்கத்துரை அவர்களின் ஞாபகார்த்தப் பரிசு
- 7) சடா நாகேந்திரன்
அல்வாய் தெற்கு கிளானையை சேர்ந்த காலம் சென்ற திரு.R.செல்லத்துரை ஆசிரியர் அவர்களின் நினைவுப் பரிசு

நான்

-ஆதான் திவாகர்-

நான்
 ராஜ் வயர் ஆசனம். அதை நான்
 வயது நான், Cedar drive J.P. school
 தரம் 5 கல் படித்தேன். ராஜ்
 வயவிக் வயர் சுவாக் ராஜ். ராஜ்
 காராஜ்வயர் சாத்ரீ கா.
 இவ்வகை இது அன்னாவும் ஒரு
 கிராமம் இது கிராமம். காதி
 அவ்வகை-1 விருப்பி விருப்பி
 ரி. அப்தை

எனது கைகள்

-ஆதி செல்வரட்ணம்-

எனது கைகள்
 எனது கைகள் புவவழிகளில்
 எனக்கு உதவினது.
 சாப்பிடுவதற்கு எனக்கு
 நான் விருப்பி படிப்பதை
 வடிவவழிகளை விருக்கு
 உதவி செல்வரட்ணம் எனது
 வழிகளில் எனது இரண்டு
 கைகளுக்கும் எனக்கு உதவி
 னார்.
 எனது கைகளுக்கு
 எப்போதும் நான் நன்றி.
 எசுராவன்,
 நன்றி
 ஆதி செல்வரட்ணம்

என் அம்மா

-ஆரியா அருட்செல்வன்-

அம்மா

அம்மா நுடறு அம்மா

அன்பால் தருவாய் அம்மா

அம்மா நில்லுவிட நம்மை

நன்றி தெய்வம் அம்மா

அருகேயே உறைந்து

அணைத்து முத்துக் கொண்டு

மடிவை சேட்டு மகிழும்

மதிப்பிடுவ அம்மா

புத்து மரும்கு சிவந்தது

மெல்ல நடந்து அம்மா

சிந்தும் மகிழ்ச்சி தெய்வம்

சிறப்பைத் தோழி தெய்வம்

அரியா அருட்செல்வன்

என் தம்பி

-வைஷ்ணவ ரஜீவன்-

என் தம்பி

தம்பி தம்பி சுவை தம்பி

தாங்க மாண எனது தம்பி

தவறாத தவறாத வந்தவரை

தாவி தாவி இறங்கிவரை

-மழலை மாரியன் மகிழ்வார்

-மகிழ்ச்சி மாரியன் மகிழ்வார்

-மாயம் மலையும் மகிழ்வார்

-மாமா மண்ணும் மகிழ்வார்

சுண்ணை தந்த மகிழ்வார் தம்பி

சுன் மாரியன் மகிழ்வார்

சுருமலையும் மகிழ்வார்

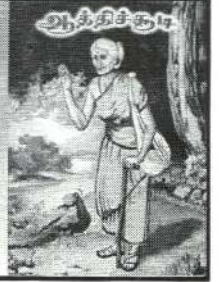
சுருமை மகிழ்வார் தம்பி

-வைஷ்ணவ ரஜீவன்
ஒட்டன்

தமிழ் நூல்கள்

வினுஜா கண்ணதாசன்

தமிழ் நூல்கள்

தமிழ் சூடு மொழி ஆகும்.

இது மிகவும் பழையமான மொழி ஆகும்.

தமிழ் கிறிஸ்து மொழி, பத்தி மொழி எனவும்
சூடும் பழையதாகும்.

இது எல்லாம் படுத்தப்பட்ட மொழி
என்பதால் எல்லா மொழியாகவும் உள்ளது.

தமிழை கிடைத்த தமிழ், கிழக்கு மொழி, நாடகத்துவம்
என வகைப்படுத்தும்.

தமிழ் எழுத்துக்கள் உயிர்வழி ஆகும். உயிர்வழி
உயிர் மொழியாகும். ஆகவே தமிழ் என நான்கு
வகையாகும்.

தமிழில் 26 எழுத்துக்கள் உண்டு.

ஆத்திச்சூழ், மொழி மொழி சிறந்த நூலாக
நாட்டில் யார் கிடைக்கிறார்கள் என்பதை
விளக்கிக் கொடுத்த பற்றி சூழ்நூல்கள் ஆகும்.

சீதலாரம் திருவாசகம் போன்றவை கிறிஸ்துவத்தை
பொன்றும் தமிழ் பாடல்கள் ஆகும்.

சிலப்பதிகாரம் தமிழ் காவிய நூல் ஆகும்

மொழிநூல்களில் தமிழ் இலக்கண நூல்
ஆகும். எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு கிடைக்கிய நூல்
ஆகும்.

மொழி கண்ணதாசன்

RESIDENTIAL - COMMERCIAL - INVESTMENTS

Thurairajah **RAMESH**

Sales Representative

PROFESSIONAL & HONEST SERVICE

www.rhomes.ca

“உங்களுக்கென்றோர் இல்லம்”

C 416 917 9957

B 416 321 6969

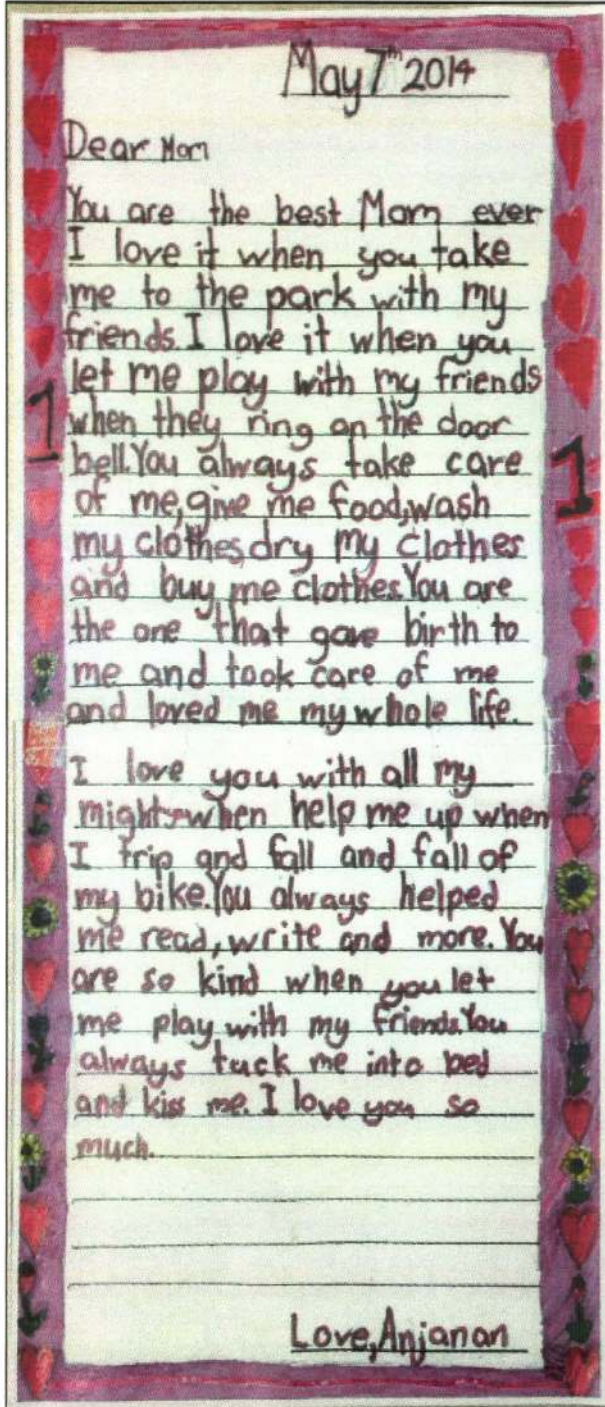
HomeLife GTA
Realty Inc. Brokerage

My Mom
-Anjanan Thirumagan-

Rainbow
-Oviya Sabesan-

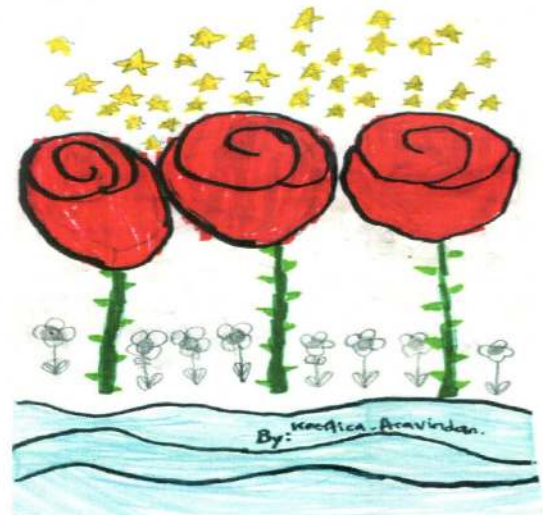

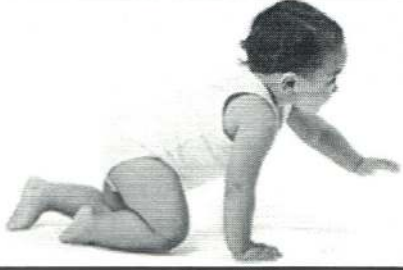
Oviya Sabesan Grade 1

Rainbows are beautiful. They have 7 colour. The colours are Red, orange, yellow, green, blue, Indigo, and violet. They only come after it rains. I like Rainbows. ☺

3 Roses
-Keertica Aravindan-

My Baby Brother

-Priyanka Amritha Vaseekaran-

By:- PRIYANKA AMRITHA VASEEKARAN.

My Baby Brother

I Always wanted a baby brother or sister. Because I was an only child for last six years. Badly wanted someone to play, fight and blame with.

Now i Have a Little Brother whose name is Logan Mark. Oh!!! what a sweet Bundle of Joy he is. Everyone in the family enjoy him And he keep all of us Busy. He is the centre of Attraction in our family.

Now he is 8 months old. The most i enjoy about him is how he tries to copy me. He is a such a cute darling that i love to play with. He also love me so much. He starts shouting with excitement when i come from school.

This little boy get so much Attention and Love from all of us. I love my baby Brother and he is the little super star in our family.

FAMILY

-Aswin Ponarasan-

Fun people to be with

Always there for me

Mom, dad, two sisters that love me a lot

I am always spoiled with toys and stuff

Life is filled with love

Your family will always be there for me

தமிழ், தமிழ் மொழி, தமிழர்கள்,
தமிழ்நாடு, தமிழ்சூழம், தமிழ்ப் பண்பாடு
முருகேசு பாக்கியநாதன் எம்.ஏ

தமிழ்

தமிழ் என்பது உலகில் 20 நாடுகளுக்கு மேல் உலகெங்கும் பரந்து வாழும் ஒரு இனத்தின் பேச்சு மொழியாகும். உலகில் அதிகமாகப் பேசப்படும் மொழிகளில் 18வது இடத்தை வகிக்கின்றது. அம்மொழியானது இற்றைக்கு 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து பழகிவரும் மொழியாகும். தமிழ் இலக்கியத்தின் வயது 2500 ஆண்டுகள் எனக் கொள்ளப்படுகின்றது. இன்றைய தமிழ்கூறு நல்லுலகில் 10 கோடி மக்களால் பேசப்படும் ஒரு மொழியாகத் திகழ்கின்றது. உலகின் தொன்மையான மொழிகளில் முதன்மையானது. உலகில் தெரிவுசெய்து உறுதிப்படுத்தப்பட்ட ஆறு செம்மொழிகளில் ஒன்றாகும்.

தமிழ் என்னும் சொல்லென்பது இனிமையுடைத்து, நீர்மையுடைத்து என்பர் இதனால் “இனிமையு நீர்மையுந் தமிழென வாகும்” என பிங்கல நிகண்டுச் சூத்திரம் கூறுகின்றது. இதனாற்றான் தமிழ் என்ற சொல் இனிமையான தேன்போன்ற அமிழ்தத்தை ஒத்த சொல்லென்பார். தமிழைத் தொடர்ச்சியாக உச்சரித்து வரின் தமிழ் தமிழ் தமிழ் அமிழ்தஅமிழ் என்று அமிழ்தம், அமிர்தம் என்ற தொனிப்பு வருவதே தமிழுக்குச் சிறப்பானது. அதனாலேயே பாரதியார் பாடும்போது “யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்” என்று அழகாகப் பாடினார். தமிழ் என்ற சொல் இனிமைப் பொருளில் வருதலை “தமிழ் தமிழிய சாயலவர்” எனச் சீவகசிந்தாமணியில் திருத்தக்கதேவரும், “தமிழ்ப் பாட்டிசைக்குந் தாமரையே” என கம்பநாடாரும் பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது

தமிழ் என்ற பதத்தில் இருந்தே தமிழ்மொழி என்று அவர்கள் பேசும் மொழி அழைக்கப்படுகின்றது, அவர்கள் வாழும் நாடு தமிழ்நாடு, தமிழ்சூழம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. அவர்களது இனம் தமிழ்இனம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. ஆனால் சமஸ்கிருத மொழி பேசுவோரை சமஸ்கிருத இனம் என்று அழைப்பதில்லை. வட நாட்டினைச் சமஸ்கிருத நாடு என்று அழைப்பதில்லை. ஜேர்மன் மொழியை டொய்ச் மொழி என்றழைப்பார். அவர்களின் நாட்டினை டொய்ச் நாடு என்றும் ஜேர்மன் நாடு என்றும் அழைப்பார். ஆனால் அவர்களை டொய்ச் இனம் என்று அழைப்பதில்லை. அதே மொழியான டொய்ச் மொழியைப் பேசும் சுவீஸ் நாட்டினை டொய்ச் நாடு என்று அழைப்பதில்லை. பாகிஸ்தானில் உருது மொழி பேசப்படுகின்றது. ஆனால் அதனை உருது நாடு என்றழைப்பதில்லை. உருது இனம் என்றழைப்பதில்லை. சீன இனத்தின் மொழிகள் மண்டரின் மற்றும் கண்ட்னீஸ் மொழிகள் ஆகும் ஆனால் அந்த இனம் அம்மொழிப் பெயர் கொண்டு அழைக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் தமிழ் என்ற அடிச்சொல்லில் இருந்து மொழியின் பெயரையும், இனத்தின் பெயரையும், நாட்டின் பெயரையும், அதன் பண்பாட்டின் பெயரையும் அழைக்கும் ஒரே மொழி தமிழ் மொழி என்ற பெருமை கொண்டது. இது தமிழுக்குள்ள ஒரு தனித்தன்மையாகும்.

தமிழ் வடநாட்டார் கூறுவது போல் திராவிடம் என்ற வடமொழியில் இருந்து தமிழ் பிறந்ததா?

சி.வை.தாதோதரம்பிள்ளை பல செல்லரித்துப் போன ஏடுகளைத் தேடியெடுத்தும் பதிப்பித்த முதல் சங்க நூலாகிய கலித்தொகையின் பதிப்புரையில் பின்வருமாறு தமிழ் என்பது பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “தமிழ் சுயபாஷையென்பதாஉம், அதன் பெயர் திருவிட மருஉ அன்று. தமிழ் மொழியே என்பதாஉம், அ.து பரத கண்டத்தில் எப்பாஷைக்கும் பிந்தியதன்றென்பதாஉம், எவ்வாற்றாயினும் பிற பாஷைகளுக்குத் தாழ்ந்ததொன்று அன்றென்பதாம் வீரசோழியப் பதிப்புரையில் ஆட்வேய நிராகரண சகிதமாக விரித்தெழுதியுள்ளேன். (கலி - பக் 4.)

அவர் இதனை எழுதிய காலம் கிரந்தம் பயன்பாட்டிற்கு வந்து வடமொழி தமிழுடன் கலந்து தமிழானது மணிப்பிரவாள நடை என்ற ஒருவகை மொழிப் பயன்பாடு வந்திருந்த வடமொழி ஆதிக்க காலமாகும். இதனால் வடமொழி கலந்த சொற்கள் இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது தவிர்க்க முடியாத காலமாகிவிருந்தது. அதனை நாம் கீழ் வருமாறு விளக்கிக் கொள்ளலாம். “ தமிழ் மொழி என்னும் அதன் பெயரானது திருவிட (திரவிட) என்ற சொல் மருவி ஏற்பட்ட சொல் அல்ல. அது தமிழ் மொழியே என்பதே உண்மையாகும். அது இந்தியாவில் எந்த மொழிக்கும் காலத்தால் பிந்திய மொழியல்ல, பிற மொழிகள் எதற்கும் தாழ்ந்த மொழியுமல்ல என்று வீரசோழியப் பதிப்புரையில் ஆட்சேபம் தெரிவித்து அதனை நிராகரித்து விரிவாக எழுதியுள்ளேன்”.

த்ரமிழம்

வடமொழியாரின் வாயினுட் புகாத தமிழ் என்னும் வார்த்தை திரிபடைந்து த்ரமிழ் ஆகி திரமிழமாகியகியது கி.பி 3 மூன்றாம் நூற்றாண்டில் சமணர்கள் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்து தமது சமயத்தினை தமிழ் மக்களிடையே பரப்புமுகமாக தமிழ் சங்கம் ஒன்றினை அமைக்கக் கருதி அதற்கு இட்ட பெயர் “திரமிழ் சங்கம்” என்பதாகும். இதுபற்றி பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி தனது நூலாகிய “பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகம்” என்னும் நூலில் “சமண, யௌத்த செல்வாக்குகள் பற்றிப் பேசும் பொழுது குறிப்பாகச் சமணர் வழியாக வந்த கல்வி வளர்ச்சியையும் மகாதேவன் கூறிச் சொல்கிறார். அந்த வளர்ச்சியினை கி.பி. 468-49 க்குரிய திரமிழ் சங்கத்தோடு இணைத்து நோக்குகிறார் இதுவும் ஆழமாக நோக்கப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்.” (பண்டைத் தமிழ் சமூகம் பக் XLI) என்று கூறுகிறார்.

இவ்வகையான பயன்பாடு சமணர்கள் தமிழ் நாடு வரமுன்பே வடநாட்டில் இருந்துள்ளது. அதனை அடிப்படையாக வைத்து ஒரு சில வடமொழி அறிஞர்கள் த்ரமிழம் என்பதன் திரிபே தமிழ் ஆகியதென்று வாதிடுவர். முன்னூறாண்டுகளுக்கு முன்னர் சுப்பிரமணிய தீட்சிதர் என்பவர் இயற்றிய “தமிழ்ப் பிரயோக விவேக நூலிலே” முதன் முதலிலே இக்கருத்தினைப் புகுத்திவிட்டார் என்று பேராசிரியர் ரா. இராகவையங்கார் அவர்கள் தனது “தமிழ் வரலாறு” என்னும் நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். பக் 14. மேலும் அவர் கூறுகையில் இவ்வாறு அவர் துணிந்ததற்குத் தலையாய காரணம் தமிழையும் தமிழரையும் த்ரமிழ் என்னும் சப்தத்தால் வடநூல் வழங்கிக் காட்டலேயாகும். த்ரவிடம் என்னும் சொல் திரமிடம், த்ரமிழம், தமிழம் எனச் சிறிது சிறிதாக மாறி முடிவிலே தமிழ் என வழங்கலாயிற்று என்பது இக்கொள்கையோர் கூறும் கருத்தாகும். அதன் உண்மையினை அவர் மேலும் நோக்கும் போது, காலடுவெல் அவர்களது கருத்தினையும் நோக்குவது சிறந்ததாகும்.

காலடுவெல் அவர்களின் தொடக்க காலக் கருத்து

தமிழ் என்னும் சொல்லுக்குத் திராவிட என்பதே மூலம் என்ற கருத்தை முன்வைத்தவர்களுள் காலடுவெல் முதன்மையானவர். இவர் த்ரவிட என்பது திரமிட என்றாகி அது பின்னர் த்ரமிழ் ஆகத் திரிந்து பின்னர் தமிழ் என்றானது என்று 1856இல் முதற்பதிப்பாகிய “திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்” என்னும் நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். பின்னர் 1875இல் வெளியிடப்பட்ட இரண்டாவது பதிப்பில் இவர் தனது கருத்தினை மாற்றிக் கொண்டு முற்றிலும் எதிர்மறையான கருத்தான தமிழ் என்பதே திரிபடைந்து த்ரமிடம் ஆகியது என்ற முடிவினை வெளியிட்டார்.

மேலும் அவர் விளக்குகையில் “இம்மொழிக் குடும்பம் ஐரோப்பிய எழுத்தாளர்களால் தமுலியன் அல்லது தமுலிக் “Tamulian or Tamulic” என்று அழைப்பர். ஆனால் தமிழ் குறிப்பாக மிகவும் பழமையான அத்தோடு மிகவும் செழிப்பான மொழியாக அக்குடும்பத்தில் திகழ்கின்றது. அத்துடன் பெரும் பகுதியாக மரபு வழி வந்த சொற் தொகுதிகளும் வேர்ச் சொற்களும் கொண்டவையாகும். ஆனால் ஒரு பகுதியில் பேசப்படும் வட்டார மொழியும் (Dialect) வேறு பல வேறு பகுதிகளில் பேசப்படும் வட்டார மொழியும் மூலமொழியிலிருந்து திளைத்தவையாகவே காணப்படுகின்றன. அத்தோடு பலராலும் ஏற்கப்படும் சொல்லாகிய தமிழ் மற்றும் தமிழன் என்பதும் தமிழ்மொழியையும் அதனைப் பேசுபவர்களையும் குறிக்கும்.” பக் 4

ஏன் திராவிடம் என்னும் சொற்பயன்பாட்டைத் தெரிவு செய்தார்.

“ The word I have chosen is Dravidian, from Dravida, the adjective from Dravida. This term, it is true, has sometimes been used , and is still sometimes used, in almost as restricted a sense as that of Tamil itself, so that though on the whole it is the best term I can find, I admit that it is nor perfectly free from ambiguity. It is a term, however, which has already been used more or less distinctively by Sanskrit philologist, as a genetic application for

South Indian peoples and their Languages, and it is the only single term they seem ever to have used in this manner. I have, therefore, no doubt of propriety of adopting it.”— பக் 5

By the adoption of this term “Dra Vidan“, the word “Tamilian” has been left free to signify that which is distinctively Tamil – Page 7. திராவிடன் என்னும் சொல் தமிழன் என்னும் சொல்லுக்கு மட்டும் பாவிக்கப்படும் ஒரு பதமாகும். பக்: 7 இதிலிருந்து தமிழ் என்பது திரிமொழியாகி த்ரமிழ் ஆகி வடமொழியில் பாவனையில் இருந்ததனை கால்டுவெல் இங்கே ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்.

வடமொழியினர் த்ரமிழர் எனத் தமிழ்மொழியாளர்களையும், த்ரமிழம் என்பதனை அவர்தம் நாட்டினையும், த்ராவிடம் என்பதனை அவர்தம் மொழியினையும் குறித்தனர். இவர்கள் இப்பெயரையிடுவதற்கு முன்பு தமிழ் தமிழென்று அழைக்கப்படவில்லையா? தமிழ் என்னும் சொல் இயற்சொல் என்பது பண்டைய தமிழரின் முடிபாகும். இதனை “தமிழன்கிளவியு மதனோ றற்றே” – தொல் எழு 385 என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தால் அறியலாம். தொல்காப்பியர் தமிழியற் சொற்களுக்கே புணர்ச்சி விதி கூறுகிறாரன்றி வேற்று மொழிச் சொற்களுக்கல்ல.

வடமொழியார் த்ராவிடம் என்னும் சொல்லுக்கு என்ன பொருள் கொண்டு அழைக்கத் தொடங்கினர் என்பதனை நோக்குமிடத்து “தரு” என்னும் வடசொல் துரத்து என்னும் வினையடியாகத் தோன்றிய சொல்லாகும். த்ராவிடம் என்பது துரத்தப்பட்ட என்னும் பொருள்படும். அதாவது சிந்து வெளியில் தமிழ் பேசி நாகரிகம் படைத்த தமிழர்களையே இங்கிருந்து ஆரியர்களால் தெற்கிற்குத் துரத்தப்பட்டவர்கள் என்ற கருத்துப்பட த்ராவிடர் என்று அழைத்திருக்க வேண்டும்.

வேறு கருத்துக்கள்

செளத்வேத் (Southworth) என்னும் வெளிநாட்டறிஞர் தமிழ் என்பதனை தம் - மிழ் என்று பிரித்துக்காட்டி “தனது மொழி” என்று பொருள்படும் என்று தெரிவிக்கின்றார். டாக்டர் காமில் சுவெல்பில் என்னும் செக்கசுலவாக்கிய மொழியியலாளர் தம்-இழ் என்பது தன்னிலிருந்து மலர்ந்து வரும் ஒலி என்ற பொருள்தர வல்லது என்கிறார். மாறாக Tamiz < Tam-iz < tak-iz என்ற கிளவியாக்கம் நடந்திருக்கலாமென்றும் அதனால் இது “சரியான தகுந்த பேச்சு முறை” என்ற பொருளில் இருந்து தொடங்கியிருக்கலாம் என்றும் கூறுகின்றார்.

தமிழர் பண்பாடு

பண்பாடு என்னும் சொல் தமிழில் பண்பாட்டில் இல்லை என்று அன்று பேசிய அம்மணி கூறியிருந்தார், அதனை கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம் அவர்களே முதன் முதலில் பண்பாடு என்னும் சொற்பயன்பாட்டை முதலில் அறிவித்தார். என்றார். ஆனால் அதன் பயன்பாடு கவித்தொகையில் பின்வருமாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதனை கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூட்டத்தில் குறிப்பிட்டார்.

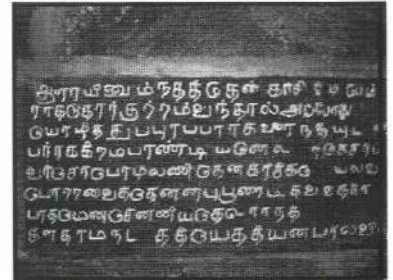
ஆற்றுத லென்பதொன்று அலந்தவர்க் குதவதல்

போற்றுத லென்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை

பண்பெனப் படுவது பாடறிந் தொழுகுதல்

அன்பெனப் படுவது தன்கிளை செறாமை

அறவெனப் படுவது பேதையர் சொல்நோன்றல் கலி - 133 - 6 -10

செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி Vol. VI – Part – 1 ப, பா (பக்கம் 207)

பண்பாடு – திருந்திய ஒழுக்கம், உள்ளத்தின் செம்மை, Culture

பண்படு , பண்பாடு

எளியோரிடத்தும் இனிதாகப் பேசுவதும் புதிதாய் வந்த ஒழுக்கமுள்ள அயலாரை விருந்தோம்புதலும் இரப்போர்க்கிடுதலும் இயன்றவரை பிறருக்குதவதும், கொள்கையும் மானமும் கெடின் உயிரை விடுவதும் பண்பாட்டுக் கூறுகளாம்.

பண்பாடு பல பொருட்கு உரியதேனும் நிலமும் மக்களும் உள்ளமும் பற்றியே பெருவழக்காய்ப் பேசப்படும். ஆங்கிலத்திலும் Culture என்னும் வினைச்சொல்லும் அங்ஙனமே இவ்விருவகைப் பண்பாட்டினுள்ளும் மக்களைத் தழுவிய உள்பண்பாடே சிறப்பாகக் கொள்ளவும் சொல்லவும் பெறும். மேலும் ஆங்கிலத்தில் Agriculture, Horticulture, Embryo culture, Tissue Culture

நாகரீகத்திலும் உயர்ந்த நிலையே பண்பாடாயினும் நாகரிகமின்றியும் பண்பாடுண்டு. காட்டில் தங்கும் முற்றும் துறந்த முனிவரும் ஆடையின்றியும் நீராடாதும் இருப்பர் ஆயினும் பண்பாட்டில் அவர் சிறந்தவராவர். கரவாது கரைந்து தம்இனத்தோடு உண்ணும் காக்கையும், வேலாற் குத்தியவிடத்தும் நன்றியறிவுள்ள நாயும் ஒரு காலத்தில் ஒரே பெடையோடு கூடிவாழும் வானப் பறவையினமும் நாகரிகமில்லாத அ.றிணையாயினும் பண்பாட்டில் மக்களிலும் விஞ்சியவையே

தமிழ் - தமிழ் அகரமுதலியில் பண்பாடு என்னும் சொல் அகராதியில் இல்லை அதன் தொகுப்பாளர் மு.சண்முகம்பிள்ளை மேலாய்வாளர்கள் பேரா அ. ச. ஞானசம்பந்தன், பேரா அ. மு. பரமசிவானந்தம், பேரா கொண்டல். சு. மகாதேவன்.

சூடாமணி நிகண்டில் பண்பு பற்றிய தொகுதியுண்டு ஆனால் பண்பாடு என்னும் சொல்லில்லை

பண் - வயல், பண் செய்தல் - பண்படுத்தல்

மெய் - பாடு - ஒழுகுதல், பொறி உணர்வு, மனக்குறிப்பு, வெளிப்பாடு, கவைப் பொருள் எனக்கூறலாம்

தேவநேயப் பாவாணர் பண்பாடு என்பதற்குக் கூறும் விளக்கம்

பண்படுத்துவது பண்பாடு. பண்படுத்தல் சீர்படுத்தல் அல்லது திருத்துதல், திருந்திய நிலத்தைப் பண்பட்ட அல்லது பண்படுத்தப்பட்ட நிலமென்றும், திருந்திய தமிழைப் பண்பட்ட செந்தமிழ் என்றும், திருந்திய உள்ளத்தைப் பண்பட்ட உள்ளம் என்றும் சொல்வது வழக்கம்

பண் என்னும் பெயர்ச் சொல்லிற்கு மூலமான பண்ணுதல் என்னும் வினைச் சொல்லும், சிறப்பாக ஆள்பெறும் போது பல்வேறு வினைகளைத் திருந்தச் செய்தலையும் பல்வேறு பொருட்களைச் செவ்வையாய் அமைத்துக் குறிக்கும்.

1. பண்ணுதல் - நிலத்தைத் திருத்துதல் (பண்ணப்பட்ட மருதநிலம் பண்ணை)
2. ஊர்தியைத் தகுதிப் படுத்தல் “பூதநூல் யானையொடு புனைதேர் பண்ணவும்”- புறம் 12
3. சுவடடித்தல் (அலங்கரித்தல்) “பட்டமொ டிலங்கல் பண்ணி”- குளா. கல்யா 14
4. இசையல் கமைத்தல் “பண்ணல் பரிவட்டணை யாராய்தல்”- சீவக 657 உரை
5. பண் அமைத்தல் “மருதம் பண்ணிய கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்”- மலைபடு 534
6. சமைத்தல் “பாலு மிதவையும் பண்ணாது பெறுகுவீர்” - மலைபடு 417

செய் என்னும் வினைச் சொல்லினின்றும் திருந்த அல்லது அழகாய் செய்யப் பெற்றது என்னும் பொருளில், செய் என்னும் நிலப்பெயரும் செய்யுள் என்னும் இயற்றமிழ்ப் பாட்டின் பெயரும் தோன்றியிருப்பது போன்றே, பண் என்னும் வினைச் சொல்லினின்றும் திருந்த அல்லது இனிதாய்ச் செய்யப் பெற்றது என்னும் பொருளில், பண்ணை என்னும் நிலப் பெயரும் பண் என்னும் இசைத்தமிழ் அமைப்பின் பெயரும் தோன்றியுள்ளன.

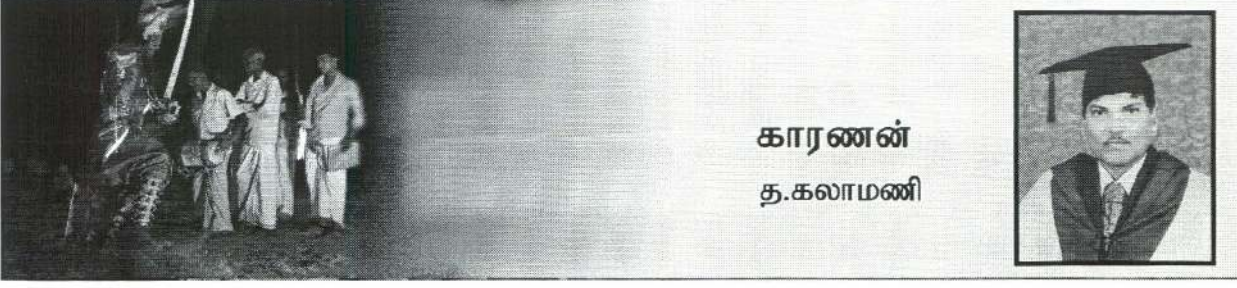
பண்பாடு பல பொருளுக்கு உரியதேனும், நிலமும் மக்கள் உள்ளமும் பற்றியே பெருவழக்காகப் பேசப் பெறும், ஆங்கிலத்திலும் (Culture) என்னும் பெயர்ச் சொல் நிலப் பண்பாட்டையும் உள்பண்பாட்டையும் குறிப்பது கவனிக்கத்தக்கது. Cultivate என்னும் வினைச் சொல்லும் அவ்வாறே, இருவகைப் பண்பாட்டுள்ளும் மக்களைத் தழுவிய உள்பண்பாடே சிறப்பாகக் கொள்ளவும் சொல்லவும் பெறும்.

உள்ளம் பண்படுவது பெரும்பாலும் கல்வியாலாதலால், பண்பாடு கல்வி மிகுதியைக் குறிக்கும் தன்மையைத் தமிழில் குறிக்கும். இயல்பு என்பது இயற்கையான தன்மையையும், பண்பு என்பது பண்படுத்தப்பெற்ற நல்ல தன்மையையும் குறிக்கும். - மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர்

உ.சாதுணை

- கலித்தொகை - சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை பதிப்பு - பக் 4,
 தமிழ் வரலாறு - ரா. இராகவையங்கார் பக் 14
 பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகம் - பேராசிரியர் காத்திகேசு சிவத்தம்பி - பக் XLI,
 பண்டைத் தமிழ் நாகரிகமும் பண்பாடும் - மொழிஞாயிறு ஞா.தேவநேயப்பாவாணர் - பக் 13,14,15
 தொல்காப்பியம் - எழுத்ததிகாரம்; சூத் 385
 தமிழ் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி - பக்கம் 207
 Comparative Grammar of Dravidian Languages - Dr. Robert Caldwell - Page 4, Page 5,
 Page 7

காரணன் த.கலாமணி

எல்லோரும் பயப்பீதியில் உறைந்திருந்தார்கள்!

வெளியே ஒரே ஆரவாரம்!!

பேய்களைப் பற்றிக் கதைகதையாகச் சொல்லும் பொன்னாத்தைக் கிழவியின் தாடைகள் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தன.

இளந்தாரியான “சிவம்” மௌனத்தில் ஆழ்ந்து, சிறுபிள்ளை போல, அக்காத்தையுடன் ஓட்டிக்கொண்டிருந்தான். அக்காத்தையும் தன் பிள்ளையை இறுக அணைத்துக் கொண்டிருந்தா.

தியாகுவுக்கு மனம் சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. “அக்காத்தையின் சொல்லைக் கேட்டு வீட்டில் நின்றுருக்கலாமோ” என்று தோன்றியது.

“எல்லோரும் வந்து காத்திருக்கும்போது தான் போகாமல் விடுவது சரியில்லை” என தான் எடுத்த முடிவு சரிதான் என்றும் தியாகு எண்ணிக்கொண்டான்.

ஆனால், இந்நேரம் “கோரஸ்” பாட்டு தொடங்கியிருக்க வேண்டும். பின்னேரம் “பாரதி” கழகத்தோடு ஆடிய உதை பந்தாட்டம் தாமதப்படுத்திவிட்டது.

நாடகப் பழக்கத்தைக் காரணம் சொல்லி தியாகு மறுக்கப் பார்த்தான். ஆனால், முன்னரங்க வீரனான தியாகுவைத் தவிர்த்துவிட்டு தியாகுவின் “வளர்மதி” கழகம் தோல்வியைச் சந்திக்க விரும்பவில்லை.

அக்காத்தைக்கு மலைப்பு இன்னமும் நீங்கவில்லை.

“அக்காத்தே!” என்று சிவம் அலறிய அலறல் இப்போதும் அக்காத்தையின் செவிகளில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

தன்னுடைய பிள்ளை அரும்பொட்டில் தப்பிவிட்டதாக அவ எண்ணிக்கொண்டிருந்தா. ஒரு கணம் தாமதித்திருந்தாலும் சங்கடப் படலைக்கு விழுந்த அடி சிவத்தின் முதுகைத்தான் பதம் பார்த்திருக்கும்.

தியாகுவுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

முன்னால் தெரிந்த கரப்பு வடிவிலான இருள் மூட்டம் தொடர்ந்தும் நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

“இது முனியின் சேட்டையாக இருக்குமோ?”

குமிழிழிச் சந்தியைக் கடந்தவேளை சைக்கிளை ஏதோ உலுப்பியது போல உணர்ந்ததை இப்போது நினைத்துக் கொண்டான்.

தியாகுவுக்கு பேய், முனி எதிலும் நம்பிக்கை கிடையாது.

அக்காத்தையும் பொன்னாத்தைக் கிழவியும் சொல்லும் பேய்க் கதைகளைக் கேட்டு அதிகம் கலவரமடையாதவன், அவன்.

பேய்கள் இருக்கின்றனவோ என்னவோ, அவனது மனம் சஞ்சலமாக இருக்கும் வேளைகளிலெல்லாம் குலதெய்வம் காத்தானை நெஞ்சில் வழுத்துவான்.

இப்போதும் காத்தானை நினைத்துக் கொண்டு சைக்கிளை வேகமாக உழக்கினான்.

பொன்னாத்தைக் கிழவிக்குப் பாம்புச் செவி.

மெல்லிய சலங்கை ஒலிச் சத்தம் அவவுக்குக் கேட்டது.

அக்காத்தையைப் பார்த்து, "கேட்குதோ" என்பது போல சைகை செய்தா.

அக்காத்தைக்கு முன்னால் குனிந்து, அவ காதுக்குள் சொன்னா...

"சங்கிலிச் சத்தமும் கேட்குது, சங்கிலிக் கறுப்பனும் சேர்ந்தாடுறான்..."

அக்காத்தைக்குப் பதறத் தொடங்கியது. "இந்த வேளையில் ஆம்பிளையள் ஒருவரும் வீட்டில் இல்லையே" என்ற ஆதங்கம் நெஞ்சை என்னவோ செய்தது. பொன்னாத்தையைக் கதைக்க விட்டால் இன்னும் ஏதோ ஏதோ எல்லாம் சொல்லிப் பயம் காட்டுவா என்பது தெரியும். பொன்னாத்தையை அடக்க வேண்டும்.

"சும்மா பேய்க்கதை பறையாதை, சும்மா இரு..."

அக்காத்தையின் கதையைக் கேட்டு, சரசுவம் மலரும் தம்முள் சிரித்துக் கொண்டார்கள்.

தியாகு மேலும் விரைவாக சைக்கிளை உழக்கினான்.

கறுக்காய் வெளியைக் கடந்து விட்டால் வரணி வந்துவிடும்

கையில் கட்டியிருந்த "உறுளோசை" உற்றுப் பார்த்தான். இருட்டில் எதுவும் தெரியவில்லை.

செல்லையா அண்ணை வீட்டுக்குப் போய்ச்சேர எப்படியும் வழமையாக நாடகப் பழக்கம் ஆரம்பிக்கும் நேரத்தைவிட இரு மணித்தியாலம் தாமதமாகிவிடும் என்று அவன் எண்ணினான்.

எவ்வளவு நேரம் போனாலும் அவர்கள் நாடகப்பழக்கத்துக்காகக் காத்திருப்பார்கள் என்பது தியாகுவுக்குத் தெரியும். அவர்களை ஏமாற்றக் கூடாது என்ற நினைப்பினால் தான் அக்காத்தையின் சொல்லையும் கேளாமல் அவன் புறப்பட்டான்.

பொன்னாத்தைக் கிழவியால் சும்மா இருக்க முடியவில்லை. தான் பார்த்ததை எப்படியாவது எல்லோருக்கும் சொல்லிவிட வேண்டும் என்ற ஆர்வம் அவனை உந்தித் தள்ளியது.

அந்த விஸ்தாரமான விளம்பலுக்கு முன்னதாக தன்னைத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டா.

பிள்ளைகள் எல்லோரும் நித்திரையாகி விட்டார்களோ என்று சரசுவையும் மலரையும் கேட்டா.

பிள்ளைகள் எல்லோருமே நித்திரையாகி விட்டார்கள்.

மாலின் நான்கு புறமும் அருகாகச் சிறு குடிசைகள். ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு குடும்பம். அக்குடிசைகள் இரண்டில் மலரின் பிள்ளைகளும் சரசுவின் பிள்ளைகளும் உறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். மால் தான் அவர்கள் ஒன்றுகூடும் இடம். பெரும்பாலான வேளைகளில் மாலின் ஒவ்வொரு புறமாக இருந்து தங்கள் தங்கள் வேலைகளைப் பார்ப்பார்கள். மலரும் சரசுவும் பன்னவேலை செய்வதில் கெட்டிக்காரிகள்.

கூட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கை இப்படித்தான்.

பிள்ளைகள் குடிசைகளுள் நன்றாக உறங்கிக் கொண்டிருந்ததனால் வெளியிலே நடந்து கொண்டிருந்த கூத்துச் சத்தம் எதுவும் அவர்களுக்குக் கேட்டிருக்காது.

செல்லையா அண்ணை வீட்டை தியாகு அடைந்தபோது ஒரு சிலர் படலையைத் திறந்து வெளியே வந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் நாடகப் பழக்கம் பார்க்க வருபவர்கள், ஆனால், நாடகத்தில் பங்கேற்பவர்கள் அனைவரும் தங்கள் "கொப்பிகளைப்" பார்த்துக் கொண்டு நின்றுருந்தனர்.

செல்லையா அண்ணை வீட்டு முற்றம் பரந்தது. வெள்ளை மணல் கொண்டு பரவப்பட்டிருந்தது. மணல் பரவிய நிலத்தைக் காணும் போது அளைந்து விளையாட வேண்டும் போலத் தோன்றும்.

தியாகுவைக் கண்டதும் சகலரும் எழுந்து நின்றனர். செல்லையா அண்ணை ஓடிவந்தார்.

“என்ன மாஸ்தர் கணங்கிப் போச்சு...”

“ஓம், அண்ணை! பந்தடியாலை கொஞ்சம் சுணக்கமாயிட்டுது...”

நிலத்தில் பாய் விரித்து, ஆர்மோனியப் பெட்டியைக் கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டு, சுந்தரம் பயபக்தியோடு நின்றான்.

தியாகு ஆர்மோனியப் பெட்டியின் கட்டைகளைத் தொட்டுக் கண்ணிலொற்றிவிட்டு ஒன்றரைக் கட்டைச் சுருதியைப் பிடித்தபோது நடிகர்கள் எல்லோரும் சுருதியை உள்வாங்கிக் கொண்டனர். தியாகு பாடத்தொடங்க எல்லோரும் சேர்ந்து பாடினர். யூபாள் இராகத்தில் காப்புப் பாடல் பீறிட்டுக் கிளம்பியது.

“ஆலடிவாழ் ஐங்கரனே ஐயா உனதருள் சேர்

மாலடியை நெஞ்சில் வழத்தினோம் - சீலமொன்றும்

இல்லையோம் ஆனாலும் எம்முன்னே இவ்வரங்கில்

வல்லே அருள்புரிய வாராய்”

வெளியே சென்றிருந்த பலரும் வளவுக்குள் நுழைந்து கொண்டிருந்தனர்.

பொன்னாத்தைக் கிழவி சிறிது செருமிக்கொண்டா. ஆனால் சத்தம் அதிகம் வரவில்லை. சூழலின் தாக்கம் போலும்.

மலரும் சரசுவம் வைத்த கண் வெட்டாது பொன்னாத்தைக் கிழவியையே பார்த்தபடி இருந்தனர்.

பொன்னாத்தைக் கிழவியின் செருமலின் தொனி அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். விஸ்தாரமான வியளம் ஒன்றுக்கான முன்னறிவிப்பு அது.

“நான் கோடக்கை ஒண்டுக்கிருக்கப் போகேக்கை பார்த்தனான்...”

கதை சொல்லத் தொடங்கிவிட்டு பொன்னாத்தைக் கிழவி சற்று நிறுத்திக் கொண்டா.

அது பொன்னாத்தைக் கிழவிக்கே உரிய கதை சொல்லும் பாணி. எல்லோரின் கவனத்தையும் ஈர்க்கும் உத்தி அது.

அக்காத்தைக்குப் பொறுக்கவில்லை.

“உந்தப் பீடிகையளை விட்டிட்டு விசயத்தைச் சொல்லு...”

பொன்னாத்தைக் கிழவியை ஏசுகிற துணிச்சல் வேறு யாருக்கும் வராது. அக்காத்தையால் தான் அது முடியும்.

பொன்னாத்தைக் கிழவிக்கும் அக்காத்தைக்கும் வயசு வித்தி யாசம் அதிகம் கிடையாது. பொன்னாத்தைக் கிழவியை அக்காத்தை பேசும் தோரணையைப் பார்த்தால் அக்காத்தைதான் மூப்புப் போலத் தோன்றும். ஆனால் குடும்பத்தில் மூத்த பொன்னாத்தைக் கிழவியை எல்லோரும் “பெரியக்கை” என்றுதான் அழைத்தனர்.

அக்காத்தையின் பிள்ளைகளான மலரும் சரசுவம் கூட மற்றச் சிறிய தாய்மார் அழைப்பது போல “பெரியக்கை” என்று தான் பொன்னாத்தைக் கிழவியை அழைத்தனர்.

பெரியக்கையான பொன்னாத்தைக் கிழவிதான் அந்தக் கூட்டுக் குடும்பத்தின் தலைவியும் கூட.

பொன்னாத்தைக் கிழவி அக்காத்தையின் கிரந்தப் பேச்சைச் சட்டை செய்வதே இல்லை. மீண்டும் ஒரு முறை மெலிதாகச் செருமிக்கொண்டு சொல்லத் தொடங்கினா...

“சிவம்” காத்தானுக்கு விளக்கு வைச்சப்போட்டு வந்துகொண்டிருந்தவன். சிவத்துக்குப் பின்னாலை சொத்தி நாயிலிங்கச் சாத்திரி கெந்திக் கெந்தி வந்து கொண்டிருந்தவர். நான் இந்த மனிசன் இந்த நேரத்திலை ஏன் இங்கை வாறார் என்றுதான் யோசிச்சக் கொண்டிருந்தான்...”

அக்காத்தை இடைமறிச்சா.

“என்ன விழல் கதை பேசறாய், சொத்தி நாயிலிங்கச் சாத்திரி போன வரிசம் செத்தெல்லே போச்சு...”

பொன்னாத்தைக் கிழவிக்கு அந்த விசயம் மறந்துதான் போய் விட்டது.

பொன்னாத்தைக் கிழவி கெட்டிக்காரி.

உடனடியாகவே தன்னைச் சுதாரித்துக் கொண்டா.

“அது தானே சொல்ல வாறன்... சிவத்துக்குப் பின்னாலை முனிதான் வந்திருக்க வேணும்...”

சிவம் சின்னப்பிள்ளை போலத் திடுக்கிட்டு, அக்காத்தையுடன் மேலும் ஓட்டிக் கொண்டான்.

மலரும் சரசுவும் கூட கலங்கி விட்டனர்.

பொன்னாத்தைக் கிழவி தன் பயத்தை மறைத்துக் கொண்டு சொன்னா:

“அதுதானே உந்தக் கூத்தெல்லாம் நடக்குது...”

மயான காண்டத்தில் “பின் அரிச்சந்திரன்” முதன் முதலில் தோன்றும் காட்சி. பைரவி இராகத்தில் பாடுகின்ற “பிறந்தது மண்மேல்” என்ற விருத்தம் உச்சத்தைத் தொட வேண்டும்.

அரிச்சந்திரனாக நடக்கப் பழகிக்கொண்டிருந்த மாணிக்கத்துக்கு கொஞ்சம் வயதுதான். ஆனால், நன்றாகப் பாடுவார். இன்றும் உயர் சுருதியில் ஆரம்பித்தார்.

மாணிக்கத்துக்கு சுருதி பிசகாது. தியாகுவுக்கு தனது நடிகர்கள் ஒவ்வொருவரினதும் சுருதி நல்ல மனப்பாடம். ஒவ்வொருவரும் பாடுவதற்கு உரிய சுருதிக்குரிய கட்டைகளை அழுத்தி, சுருதியை எடுத்துக் கொடுப்பார். ஆர்மோனியப் பெட்டியில் பாடலின் முதலாவது வரியை ஒரு முறை வாசித்து இராகத்தையும் சுருதியையும் நடிகர்களின் நெஞ்சில் பதிப்பார்.

மாணிக்கத்துக்கு தியாகுவின்மீது நல்ல அபிமானம். தியாகுவை விட குறைந்தது இருபத்தைந்து வருடங்களாலாயினும் மூத்த நடுத்தர வயதுக்காரர் அவர். ஆனால், “மாஸ்ரர்” என்று தான் தியாகுவை அழைப்பார். தன்னுடைய வயதை மதித்து, பொறுமையாக தியாகு பாடல்களைச் சொல்லிக் கொடுப்பதில் மாணிக்கத்துக்குப் பரம திருப்தி.

“கரம் தனைக் கூப்பிச் சுடலையும் காக்கக் கனிவுகொண்டேன்”

பாடிக்கொண்டிருந்த மாணிக்கம் இரு கைகளையும் ஒன்றாகக் குவித்து வணங்கியபோது, கைகளுக்கிடையே இருந்த சுடுகோல் நழுவித் தரையில் வீழ்ந்தது. நழுவிய கோலை எடுக்கக் குனிந்ததில் மாணிக்கத்தின் சுருதி பிசகியது.

தியாகு ஆர்மோனியப் பெட்டியை விட்டெழுந்து, மாணிக்கத்திடமிருந்து சுடுகோலை வாங்கி, தரையுடன் ஒரு கோணத்தில் சரித்து வைத்து அதனைத் தன் மார்பில் தாங்கி, கைகளைக் கோர்த்து வைத்துக் கொண்டு, அவ்வரியை எப்படிப் பாடுவது எனப் பாடிக்காட்டி எவ்வாறு கோல் நழுவாமல் கைகளைக் குவித்து வணங்குவது எனவும் நடத்துக் காட்டியபோது பார்த்துக் கொண்டிருந்த எல்லோருடனும் சேர்ந்து மாணிக்கமும் பூரிப் படைந்தார்.

இந்த இளவயதிலேயே தியாகுவிடம் இருந்த திறமைகளைக் கண்டு அவர்கள் எல்லோருமே மலைத்தனர். தியாகுவுக்கு இது தந்தை வழிச் சொத்து - முதுசொம் - என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். தியாகுவின் தந்தைவழி முன்னோர்கள் சிறந்த கூத்துக் கலைஞர்கள். இவற்றையெல்லாம் அவர்கள் அறிந்ததனால்தான் தியாகுவை அண்ணாவியாராக மாணிக்கமாகவே மதித்து “மாஸ்ரர்” என அழைத்து மரியாதை செய்து, பயபக்தியுடன் அவர்கள் எல்லோரும் நாடகம் பழகிக்கொண்டிருந்தனர்.

சத்திய கீர்த்திக்கு நடித்தவர் நாடகப் பழக்கத்துக்கு வராமையால், அடுத்து, சந்திரமதியின் கட்டம் பார்க்கவேண்டும். தியாகு கைக்கடிகாரத்தைப் பார்த்தபோது ஒன்பது முப்பது காட்டியது.

தியாகுவின் நெஞ்சில் ஏதோ கவிந்திருப்பது போன்ற உணர்வு. “நாடகப் பழக்கத்தை அத்துடன் நிறுத்திக் கொண்டு வீட்டுக்குப் புறப்பட்டு வா” என்று ஏதோ ஒரு சக்தி உந்தித் தள்ளிக்கொண்டிருந்தது.

ஒன்று விட்டு ஒருநாள் நாடகப் பழக்கம் முடிய பதினொரு மணியாகி விடும். இரவு செல்லையா அண்ணை வீட்டிலேயே படுத்துவிட்டு, கருக்கலிலேயே எழுந்து வீட்டுக்குத் திரும்புவதுதான் தியாகுவின் வழமை.

“நானைக்கு ஆடிப்பிறப்பு, நான் போகவேணும். இன்றைக்கு இவ்வளவும் காணும்.”

தியாகுவின் சொல்லுக்கு மறுப்பில்லை.

செல்லையா அண்ணை மட்டும் மறுப்புச் சொன்னார்:

“இந்த நேரம் போகவேண்டாம், தம்பி... படுத்திட்டு கருக்கலிலை எழுப்பிப் போங்கோ...”

மற்றையோருக்கும் அது சரியென்றே பட்டது. நேரம் கெட்ட நேரத்தில் தியாகுவை விட அவர்களுக்கு மனசில்லை.

“இல்லை, அண்ணை. இப்ப ஒன்பதரைதானே... நான் போயிடுவன்..”

தியாகு தனது சைக்கிளை எடுக்க ஆயத்தமானபோது, மாணிக்கம் ஒரு சிறிய சாக்குப்பையை “கரியரில்” வைத்துக் கட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

“மாஸ்தர், எல்லாம் கிளாலிக் காயள்... ஒரு தம்பியாலையும் கெதியிலை உடைக்க முடியாது...”

ஆடிப்பிறப்பன்று இரவு தியாகுவின் ஊரில் நடைபெறும் போர்த்தேங்காய் அடிப் போட்டி பிரசித்தமானது. அயற்கிராமங்கள் லிருந்தும் போட்டியைப் பார்ப்பதற்காக பொழுதுபட முன்னமே வந்து கூடிவிடுவார்கள். “போர்த்தேங்காய் அடிப்போட்டி” எல்லோருக்கும் குதுகலத்தைத் தரும்.

போர்த்தேங்காய் அடிப்போட்டியிலும் தியாகு “விண்ணன்” என்பதை செல்லையா அண்ணையும் மற்றோரும் அறிந்திருந்தார்கள்.

தியாகு சைக்கிள் ஸ்ராண்டைத் தட்டியபோது செல்லையா அண்ணை சொன்னார்:

“காத்துக் கறுப்புகள் உலாவிற நேரம்... கடவுளை நினைச்சுக் கொண்டு பயப்படாமல் போய் வாங்கோ...”

தியாகுவுக்குப் பயம் தெரியாது. பேய் பிசாசுகளில் நம்பிக்கையுமில்லை, ஆனால் இன்று மனம் சற்றுச் சஞ்சலப்பட்டது. நாடகப்பழக்கத்துக்கென வந்துகொண்டிருந்தபோது முன்னாலே நகர்ந்து கொண்டிருந்த இருள் மூட்டம் ஞாபகத்துக்கு வந்தது. மனம் காத்தானை நினைக்க, வாய் கந்தரலங்காரத்தை முணுமுணுத்தது.

“விழிக்குத்துணை திரு மென்மலர்ப்பாதங்கள்...”

பொன்னாததைக் கிழவி சொன்ன பேய்க் கதைகளைக் கேட்டு, அக்காத்தைதான் அதிகம் கலவரமடைந்திருந்தா. “நேரஞ்செல்ல” வரணிக்குப் புறப்பட்டுப் போன தியாகுவை நினைத்துக் கொண்டா. தியாகுவோடும் பேய் ஏதும் சேட்டைவிட்டிருக்குமோ என்று அக்காத்தையின் நெஞ்சு பயந்துகொண்டிருந்தது. வாய்விட்டே அதைச்சொன்னா:

“இந்த நேரம் பாத்து தியாகுவும் சொல்லச் சொல்லக் கேளாமல் வரணிக்குப் போட்டான்... விடிய அவன் வரும்வரைக்கும் மடியிலை நெருப்பவைச்சுக் கட்டிக்கொண்டுதான் நான் இருக்கோணும்...”

பொன்னாததைக் கிழவி அக்காத்தையை இடைமறித்தா:

“உனக்கு தியாகுவைத் தெரியாதே... அவன் காத்தான்ரை பிள்ளை அவன் உதுகளுக்கெல்லாம் பயப்பிடமாட்டான்...”

சொல்லிவிட்டு, பொன்னாத்தைக்கிழவி உசாரானா... கூர்ந்து எதையோ கேட்பது போல காதைச் சரித்துக்கொண்டா.

"கூத்து உக்கிரமாக் கிடக்கு... கனபேர் சேந்திட்டினம் போலை கிடக்கு... காத்தப்பா நீதான் எங்களைக் காப்பாத்து..."

பொன்னாத்தைக் கிழவியின் மன்றாட்டத்தைக் கேட்டதும் எல்லோரும் முழி பிதுங்க விறைத்துப்போய் இருந்தார்கள். அவர்களும் மானசிகமாகக் காத்தானை வேண்டிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

"காத்தப்பா, காப்பாத்து... நீ தான் எங்களுக்குத் துணை ஐயா..."

திமரென்று, சைக்கிள் மணிச் சத்தம் கேட்டது. அது எல்லோருக்கும் நன்றாகக் கேட்டது.

பொன்னாத்தைக் கிழவி அலறினா

"தியாகு வாறான் போலையடி..."

அக்காத்தையோடு சேர்ந்து மலரும் சரசுவம் சிவமும் கூடப் பதறினர்.

"இந்த நேரம் இவன் ஏன் திரும்பி வாறான்..."

பன்னாம்பத்தைக் காணி ஒழுங்கையில் இறங்கும் போது யாருக்காக மணி அடித்தேன் என்று நினைத்துப் பார்த்து தியாகு ஒருமுறை மனதுக்குள் சிரித்துக் கொண்டான்.

அது பழக்கமாகிப் போய்விட்டது. தெருவிலிருந்து சைக்கிளை மடக்கி ஒழுங்கையில் இறங்கும்போது யாராவது வந்து கொண்டிருந் தால் அவர்களை இடித்துவிடக்கூடாதே என்ற எச்சரிக்கை மணி அது.

"இந்த நடுநிசியில் யார் வரப்போகிறார்கள்..."

"இன்னும் இரண்டு உழக்கில் வீடு வந்துவிடும். வரணியில் நிற்காமல் வீடுவந்ததுதான் சரி..."

தியாகுவின் மனம் தெளிவாக இருந்தது. வீட்டுக்குப் பின்னால் தெரிந்த காத்தானின் விளக்கொளியைக் கண்டு மனம் விகசித்தது.

தியாகு படலையைத் திறந்த வேளை பொன்னாத்தைக் கிழவி தலையைச் சரித்துச் சரித்து எதையோ கூர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தா.

தியாகுவைக் கண்டதும் அக்காத்தை துள்ளிப் பறந்தா.

பரபரத்து ஓடிவரும் தாயைக் கண்டும் நிதானம் இழக்காமல், சைக்கிளை உருட்டிவந்து "ஸ்ராண்டில்" நிறுத்திவிட்டு, தியாகு சாக்குப்பையை அவிழ்க்கத் தொடங்கினான்.

"இங்கை என்ன என்னவோ கூத்தெல்லாம் நடக்குது, நீ இந்த நேரம் வாறாய், அப்பு..."

அக்காத்தை வாஞ்சையோடு தியாகுவை அணைத்துக் கொண்டா.

பொன்னாத்தைக் கிழவி முகமலர்ச்சியோடு சொன்னா:

"இனி ஒருவரும் பயப்படத் தேவையில்லை... எல்லாம் ஓடிட்டுதுகள்..."

அக்காத்தை தியாகுவை அமரச் செய்து, அங்கே நடந்த கூத்தைப்பற்றிக் கதை கதையாகச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தா.

தியாகுவும் குமிழிச் சந்தியில் தனது சைக்கிள் உலுக்குப் பட்டதையும் தனக்கு முன்னால் இருள்மூட்டம் ஒன்று சென்று கொண்டிருந்ததையும் விபரித்து, வரணியில் தங்கவிடாமல் ஏதோ ஒரு சக்தி தன்னை இழுத்து வந்ததாகவும் சொன்னான்.

“அதுதானே பாத்தன்... எல்லாம் இப்ப விளங்குது... தியாகுவோடை காத்தான் கூடப் போனபடியால்தான் உவையெல்லாம் இங்கே இந்தச் சேட்டை விட்டவை... நான் உத்துக் கேட்டனான்... தியாகு பன்னம்பத்தைக் காணியடியிலை வரேக்கையே சலங்கைச் சத்தமெல்லாம் நிண்டிட்டுது... காத்தானைக் கண்டிட்டு எல்லாரும் பறந்தோடினம் போலை...”

பொன்னாத்தைக் கிழவியின் காரண காரிய விளக்கம் அப்போது எல்லோருக்கும் நியாயமாகத் தெரிந்தது.

ஆனால், தியாகுவுக்கு மட்டும் மனம் ஒப்பவில்லை.

குலதெய்வம்காத்தானை அவன் என்றும் நம்பினான். அதேவேளை, பொன்னாத்தைக்கிழவியும் அக்காத்தையும் சொல்லிய “பேய்க்கதைகளை” அவன் மனம் நம்ப மறுத்தது.

மலரிடம் இரகசியமாகக் கேட்டான்.

“சின்னக்கா, கூத்தெல்லாம் நீங்களும்கேட்டனியளோ...?”

பொன்னாத்தைக் கிழவிக்குத் தெரியாமல் “இல்லை” என்று மலர் தனது தலையை ஆட்டி, நாக்கையும் கடித்தான்.

அக்காத்தை அதைக் கவனித்துவிட்டா.

“என்ன குசுகுசுக்கிறியள்...? பேயளின்ரை சத்தம் எல்லாம் எல்லாருக்கும் கேட்காது... பெரியக்கை போலை ஆயிரத்திலை ஒருத்தருக்குத்தான் கேட்கும்... அது எங்கடை குடும்பத்தார் எல்லாருக்கும் தெரியும்...”

அக்காத்தையைப் பொன்னாத்தைக் கிழவி இடைமறித்தா.

“ஏன், வைத்துக்கு படலையிலை விழுந்த அடியை எல்லாரும் கேட்டனியள் தானே?”

சிவம் உட்பட எல்லோரும் அதனை ஆமோதித்தனர்.

தியாகுவுக்குச் சந்தேகமாக இருந்தது. அரிக்கன் லாம்பையும் கையில் எடுத்துக் கொண்டு படலையடிக்குச் சென்று உற்று நோக்கினான்.

அன்று காலையில், படலையுடன் ஓர் இரும்புச் சட்டத்தைப் பொருத்தி, அச்சட்டத்துடன் சைக்கிள் “ரியூப்” ஒன்றையும் இணைத்து, அதனைக் கயிறு ஒன்றால் பூவரசொன்றில் கட்டி, படலையைத் திறக்கும் போது உடனடியாகவே முடத்தக்கதான பொறிமுறையைத் தியாகு அமைத்திருந்தான்.

இப்போது, பூவரசோடு இரும்புச்சட்டத்தை இணைத்திருந்த கயிறு அறுந்து, இரும்புச்சட்டம் மட்டும் படலைத் தகரத்தை உரசிக் கொண்டு தொங்கிக் கொண்டிருந்தது.

தியாகுவுக்கு எல்லாம் விளங்கியது.

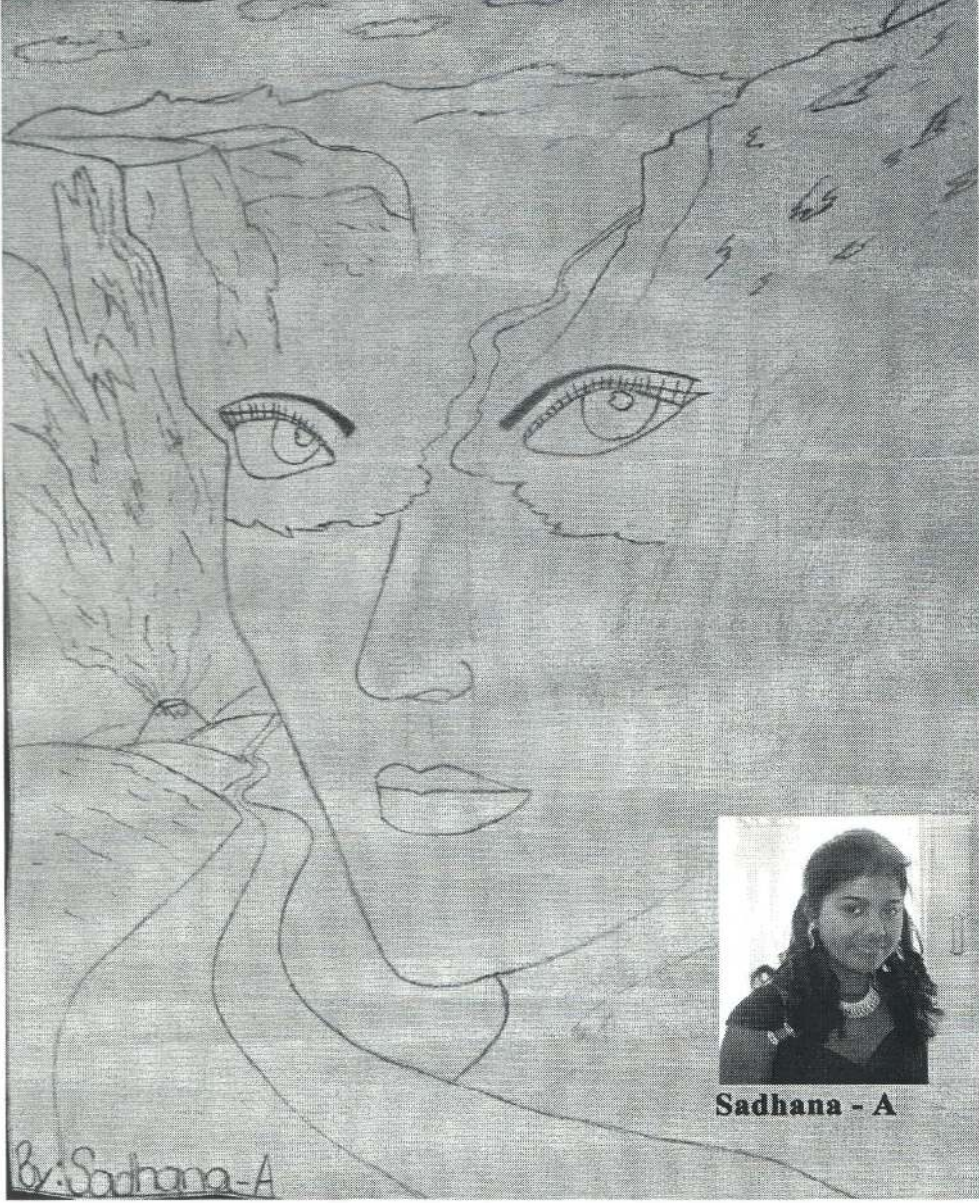
சிவத்தின் அவசரமான இழுப்பில் கயிறு அறுந்துபோக, ஈர்க்கப்பட்ட ரியூப்பின் சக்தியில் மீண்டு வந்த இரும்புச்சட்டம் தகரப்படலையில் அடித்து எழுப்பியிருக்கக் கூடிய சத்தத்தை அவன் மனம் கற்பனை செய்தது.

திரும்பி வந்த தியாகு, பொன்னாத்தைக் கிழவியைச் சற்றுச் சினத்துடன் நோக்கினான்.

எதையும் பொருட்படுத்தாது, வாயை அகலத்திறந்து பொன்னாத்தைக்கிழவி சிரித்துக் கொண்டிருந்தா.

“எமகாதகக் கிழவி!”

Time is free,
but it's priceless.
You can't own it,
but you can use it.
You can't keep it,
but you can spend it.
Once you've lost it
you can NEVER get it back.

மனிதத்தை மதிப்போம்

தென்பொலிகை கா.பவானந்தன்

மனிதத்தை மதிக்காத மனிதா
மனித நேயத்தை எப்படி வளர்ப்பது
போட்டி பொறாமைகள்
உன்னிடம் இருக்கின்ற வரையும்
இருட்டடிப்புத்தான் நீளும்

பிறர் உதிரத்தை உறிஞ்சிக் குடித்தவரும்
ஊமையாய் நின்றவரும்
புகழோடு வாழ்ந்தவராய் ஏது சரித்திரம்
படித்தவராயினும் பண்பாடு இல்லாவிடின்
அவர் கொண்ட படிப்பிற்கு பெருமை ஏது

உள்ளத்தில் அழுக்கை வைத்து
உதட்டில் சாயம் பூசி
பகட்டில் வாழ்வதாய் கனவு கண்டு
முகத்தில் ஏக்கம் கொண்டு வாழ்வதில் ஏது பயன்

பேசத் தெரியா உலகிற்கு
பொல்லாத உலகென
பேசுகின்ற மனிதரே
சொல்லால் பொருள் தொடுத்தது

இல்லாத எல்லாம் வசைபாடி
வறட்சியில் நாவாடி மனம் வாடி
கடைசியில் நீ வாடி
புகழ் கொண்டு வாழ்வதில் ஏது பயன்

அழகாய் வாழுகின்ற காலத்தை தொலைவாக்கி
இனிமையான சிந்தனைகளை இழிவாக்கி
கனிவான வார்த்தைகளை சிதைவாக்கி
உயர் பண்பினை பாழாக்கி
உயர் எண்ணம் கொண்டவராய்
வாழ்வதில் ஏது பயன்

தன் மானம் பிறர் மானம்
மனிதத்திற்குள் இல்லாவிடின்
எழுத்தால் வடித்தென்ன
உதட்டால் படித்தென்ன
மனித நேயத்தை மதிக்காவிடின்
இது மனித நேயத்திற்கு
எந்நாளும் அவமானம்

Dr. Iru Vijayanathan

DENTAL SURGEON

416-609-2022

DENTAL OFFICE

416 264 32 32

DENTAL OFFICE
Dr. Iru Vijayanathan
416-609-2022

DENTAL OFFICE
பல் மருத்துவ மையம்

- அவசரகால பல் வைத்திய சேவைகள்
- பல் அடைத்தல் (White filling / Silver filling)
- பல் பிடுங்குதல், ஞானப்பல் பிடுங்குதல்
- பல் கட்டுதல், நிரந்தர பல் கட்டுதல்
- பல்வேர் அடைத்தல் (Root Canal) மூலம் பல் பிடுங்காமல் பாதுகாத்தல்
- முரசு கரைதல், முரசிலிருந்து இரத்தம் வடிதல், வாய்துர்நாற்றம் ஆகிய முரசு வியாதிகளுக்கான சிகிச்சை
- சிறுவர்களுக்கான பற்சிகிச்சைகள்

Dr. Iru Vijayanathan

BDS,FAGD,MFDS RCSEd,MFDS RCPS(Glasg)

இரு இடங்களில் சேவைகள்

3150 Eglinton Ave. East, Unit #5, Scarborough

Tel: 416.264.3232
(Markham & Eglinton)

3351 Markham Rd, Unit #129, Scarborough

Tel: 416.609.2022
(Markham & Steeles)

Janavi Selvakumar

Janavi Selvakumar

Garden

Made by:
Anusan
Kannathasan

Anusan Kannathasan

வடகத்திருடன்

சூரன்.ஏ.ரவிவர்மா

“ஐயோ ஐயய்யோ என்றை லச்சுமியை காணவில்லை” என்ற பாறியின் அவலக்குரலுடன் வேம்படிக்கிராமம் துயிலெழுந்தது. அவளுக்கு தகப்பன் வைத்த பெயர் பார்வதி. காலப்போக்கில் பாறுவதியாகி வயதானபின் பாறி ஆச்சியாகச்சுருங்கிவிட்டது. அந்தக் கிராமத்தில் உள்ள பாதிக்கும் அதிகமானவர்கள் பாறியின் வீட்டில் குழுமி விட்டனர். லச்சுமி என்று பாறியினால் செல்லமாக அழைக்கப்பட்ட பசுமாட்டைக் காணவில்லை. தாயைப்பிரிந்த கன்று புதியவர்களைக் கண்டு மிரண்டது.

கணவன் இறந்தபின்பு தனிக்கட்டையான பார்வதிக்கு வருமானம் கொடுத்தவைகளில் பசுமாடும் அடக்கம். கணவன் உயிரோடு இருக்கும்வரை பார்வதிக்கு கஷ்டம் என்றால் என்ன என்று தெரியாது. கணவன் இறந்தபின்னர்தான் பிள்ளைகள் இல்லாத கொடுமையை உணர்ந்தாள். தோட்டம்,வயல் என்பன இருந்தபடியால் வருமானத்துக்கு குறை இல்லை. சிறிய வருமானத்தைக்கொடுத்த பசுமாடு களவு போய்விட்டது. பசுமாட்டை மிருகம் என்று பார்வதி நினைக்கவில்லை. தன்னுடைய ஒரு உறவாகவே அதனை நினைத்து வளர்த்தாள். அவளது தனிமையைப்போக்க லச்சுமி உதவியது. பசுமாட்டை யார் திருடியது எனத்தெரியாது அனைவரும் கூடிக் குசுகுசுத்தனர்.

வீட்டுக்குளே போன பார்வதி, “ஐயோ என்றை வடகம் போச்சே “ எனப்பெருங்குரலெடுத்து குழறினாள். வெளியில் நின்ற சிலர் உள்ளே ஓடினார்கள். வடகம் வைத்த சாடி வெறுமையாக இருந்தது. கொஞ்ச வடகம் ஆங்காங்கே சிதறிக்கிடந்தன.

“வேறை என்ன களவு போனதென பாரணை ஆச்சி” ஒரு பெண்மணி கூறினாள். காசு, நகை எதுவும் பாறி ஆச்சியிடம் இல்லை. கத்தி,கோடாலி,மண்வெட்டி, உரல்,உலக்கை போன்றன. அந்தந்த இடங்களிலே இருந்தன. பாவம் இந்தக்கிழவியின் வீட்டிலே களவெடுத்திருக்கிறானே எனப்பரிதாபப்பட்டனர். வேப்ப மரங்கள் அதிகமாக இருந்தபடியால் வம்படி என்ற பெயர் அந்தக்கிராமத்துக்கு நிலைத்துவிட்டது. வேப்பம் பூக்களை சேகரித்தி வடகம் செய்து விற்பனை செய்வது அந்தக் கிராமத்து கைத்தொழில்களின் ஒன்று. பாறி ஆச்சிக்காக அனைவரும் பரிதாபப்பட்டனர்.

வேம்படிக்கிராமத்தில் இதுபோன்ற சம்பவம் நடைபெற்றதில்லை. ஆகையினால் பொலிஸில் அறிவிக்க வேண்டும் என முடிவெடுத்தனர். பொலிஸை எதிர்பார்த்து கிராமத்து மக்கள் காத்திருந்தனர். பிற்பகல் நான்கு மணிக்கு புழுதியைக்கிளப்பியபடி பொலிஸ் வண்டி கிராமத்தினுள் நுழைந்தது. சிறுவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் அதன் பின்னால் போட்டிக்கு ஓடினார்கள். பசுமாடு நின்ற இடம் உட்பட வீடு முழுவதையும் பொலிஸார் சோதனை செய்தனர். பொலிஸார் சோதனை செய்யும்போது என்றை வடகம் போச்சே என பாறி ஆச்சி அழுதார்.

பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் பாறி ஆச்சியிடம் விசாரணை செய்தார்.

“எவளவு காலமாக மாடு வளக்கிறது?.”

“ பத்து வருசமாக”

“ராத்திரி நாய் குலைச்சு சத்தம் கேட்டதா?”

“ இல்லை”

“மாடு கத்தினதா?”

“இல்லை”

“ யாரிலையும் சந்தேகமா?”

“இல்லை”

கள்ளன் இந்தக்கிராமத்தில் உள்ளவனாக இருக்க வேண்டும் என இன்ஸ்பெக்டர் கூறினார். அதை ஊரவர்கள் ஏற்கவில்லை. வடகம் களவு போனதே என பாறி ஆச்சி புலம்பியதைக்கேட்ட இன்ஸ்பெக்டர் வடகத்தைப்பற்றி விசாரித்தார். வடகம் என்றால் என்ன. அதை எப்படிச்செய்வது என ஊரவர்கள் விளக்கினார்கள். வடகத்தைப்பார்க்க வேண்டும் என இன்ஸ்பெக்டர் கூறியதால் பாறி ஆச்சி வடகத்தைக் காட்டினாள். வேறுயாரிடம் வடகம் இருக்கிறதென இன்ஸ்பெக்டர் விசாரித்தார். அந்தக்கிராமத்தில் முப்பது குடும்பங்கள் உள்ளன. இருபது குடும்பங்களிடம் வடகம் இருப்பதாகக் கிராமத்தவர்கள் கூறினார்கள்.

பொலிஸாருடன் ஆலோசனை செய்த இன்ஸ்பெக்டர் வடகத்தைக் அனைவருக்கும் கட்டளை இட்டார். எல்லோரும் தமது வடகத்தைக் கொண்டுவந்து காட்டினார்கள். வடகத்தை மணந்து பார்த்து பரிசோதித்த இன்ஸ்பெக்டர் இருபது பேரின் வடகத்தில் இருந்து பத்துபத்து வடகங்களை தனித்தனி பைகளில் போட்டு பெயரை எழுதி பொதி செய்தார். பாறி ஆச்சியின் வடகத்தையும் தனியாக எடுத்தார்.

மாட்டுக்கள்ளனைப் பிடிக்க வந்த இன்ஸ்பெக்டர் வடகத்தைச்சுருட்டிக்கொண்டு போய்விட்டார் என கிராமத்தவர்கள் நினைத்தார்கள். பாறி ஆச்சியின் பசுமாடு களவு போய் ஐந்து நாட்களாகிவிட்டது. பொலிஸுக்குப் போகாமல் விட்டிருந்தால் வடகமாவது மிஞ்சி இருக்கும் என வடகத்தைப் பறி கொடுத்தவர்கள் வருந்தினார்கள்.

பாறி ஆச்சியின் பசுமாடு களவுபோய் பத்து நாட்களாகிவிட்டது. கள்ளனைப்பற்றிய ஒருதகவலும் ஒரு தகவலும் வெளிவரவில்லை. பாறி ஆச்சியைக்காண்பவர்கள் பசுமாட்டைப் பற்றிக் கேட்டு அவளது கவலையை மேலும்கூட்டினர். பசுமாட்டுடன் வடகம் களவு போனதையும் பெரும் கவலையுடன் பாறி ஆச்சி கூறுவாள். அவளின் வடகம் மிகவும் சுவையானது. மாலை நான்கு மணியளவில் புழுதியைக்கிளப்பிக் வேம்படிக்கிராமத்தினுள் நுழைந்த ஜீப் பாறி ஆச்சியின் வீட்டின் முன் நின்றது. ஜீப்பைத்தூர்த்திசென்ற சிறுவர்களும் முச்சிரைக்க நின்றனர்.

வேம்படிக்கிராமத்தினுள் ஜீப் நுழைவதைக்கண்ட ஊரவர்களும் பாறி ஆச்சியின் வீட்டின் முன்னாள் குழுமிவிட்டனர். சத்தம் கேட்ட பாறி ஆச்சி வீட்டுக்கு வெளியே வந்தார். ஜீப்பின் முன் ஆசனத்தில் இருந்து இறங்கிய இன்ஸ்பெக்டர் பாறி ஆச்சியைப்பார்த்து சிரித்தார். கலவரத்துடன் இன்ஸ்பெக்டரைப் பார்த்தார் பாறி ஆச்சி.

“ஆச்சி கள்ளனைப்பிடிச்சாச்சு” என்றார் இன்ஸ்பெக்டர்.பாறி ஆச்சியின் முகம் மலர்ந்தது. உண்மையிலேயே கள்ளன் பிடிபட்டு விட்டானா என உள் மனம் சந்தேகப்பட்டது. அங்கு நின்ற அனைவரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.திருடன் யாரென அறிய அனைவரும் ஆவலாக இருந்தனர்.இன்ஸ்பெக்டர் கையைக்காட்டியதும் ஜீப்பினுள் இருந்ததிருடனை பொலிஸார் இறக்கினர். திருடனைக்கண்ட அனைவரும் ஆச்சரியமடைந்தனர். ஆறுமுகம் என சிறுவர்கள் சத்தம் போட்டனர்.

ஆறுமுகம் இப்படிச்செய்வான் என யாரும் நம்பவில்லை. பாறி ஆச்சியின் பசுமாட்டையும்,வடகத்தையும் திருடியது தான்தான் என்று ஆறுமுகம் ஒப்புக்கொண்டான். ஆறுமுகம் எப்படி அகப்பட்டான் என்பதை அறியாது அனைவரும் வியப்புடன் பார்த்தனர். இன்ஸ்பெக்டரிடம் எப்படிக்கேட்பது என்று தெரியாது தவித்தனர்.

“என்னாலை நம்பேலாமல் கிடக்கு. ஆறுமுகம் தான் கள்ளன் என்று எண்டு எப்படி கண்டு பிடிச்சியள்?”துணிவுடன் இன்ஸ்பெக்டரிடம் கேட்டாள் பாறி ஆச்சி.

“ உங்கடை வடகங்களை கொழும்புக்கு அனுப்பினேன். ஆறுமுகம் வீட்டிலை ஆச்சியின் வடகம் இருந்தது. ஆளைபிடிச்சு விசாரிச்சம் உண்மையை ஒப்புக்கொண்டான். “ என்றார் இன்ஸ்பெக்டர் .

கையிருப்பு முடிவிலி அல்ல....

திரவியம் சர்வேசன்

வளங்கள், கையிருப்புக்கள் என்பன எப்போதும் வரையறுக்கப்பட்டவையே. அதற்கு ஒரு முடிவுப்புள்ளி எப்போதும் உண்டு. அவ் முடிவுப்புள்ளி இன்றும் வரலாம் அல்லது நாளை வரலாம் அல்லது சில நூற்றாண்டுகளின் பின் வரலாம். ஆனால் நிச்சயம் ஒரு முடிவுப்புள்ளி உண்டு. கடந்த வருடம் ஊர் சென்று திரும்பிய பின் ஒரு பயம். எம்முரின் வளங்களில் ஒன்றான நன்னீரும் எனது தலையங்கத்திற்கு உட்பட்டுவிடுமோ என்று. அப்படி ஒரு நிலைமை வரவேண்டாம் என்று பிரார்த்திப்பதுடன் நின்று விடாமல், அதனை பாதுகாக்கின்ற, சேமிகின்ற வழி முறைகளை அறிந்தும் அறியப்படுத்தியும் விழிப்பாக இருங்கள்.

இனி, எனது கையிருப்பு பற்றி, சில மாதங்களாக எழுது யாதும் இதழின் இவ் வருட பொறுப்பாளர்களின் நச்சரிப்பு "உங்கள் ஆக்கங்களை இத்தனையாம் திகதிக்கு முன்னதாக அனுப்பி வைக்கவும்" என்பதாகும். இத் தகவல் மீண்டும் மீண்டும் முகநூல் வழியாக வந்து ஒரு வித எரிச்சலை கொடுத்தது. என்ன வைத்துக்கொண்டா இல்லை என்கிறோம். இருந்தால் தருவம்தானே.

இருப்பினும், அட நாம் எழுதியதை இந்த யாதும் தானே எதுவித தயக்கமும் இன்றி வெளியிடும். அதுவும் இது நம்ம யாதும். நிச்சயம் எழுதித்தான் ஆக வேண்டும். சரி, ஏதாவது ஒரு விடயத்தை பற்றி எழுதலாம் என்று ஆரம்பித்தபோது..... சில விடயங்கள் மின்னலாக வெட்டி மறைந்தாலும் அதனை ஒரு வடிவில் அமைக்க முடியவில்லை. கடந்த ஆண்டுகளில் யாதும்பற்றி எழுதும் போது ஏற்கெனவே இருப்பில் இருந்த சமாச்சாரங்கள் கம்மா பீறிட்டு பாய்ந்தனவே. அப்படியாயின் தற்போது மட்டும் ஏன் அப்படி எழுத முடியவில்லை? ஓ பீறிட்டு என்ற சொல்லே அதற்கு ஒரு விளக்கத்தையும் கொடுக்கின்றது. ஆமாம் ஒரு திரவம் பீறிட்டு பாய வேண்டுமாயின், முதலில் ஒரு பாத்திரத்தில் ஏதாவதொரு திரவம் இருக்க வேண்டும். இங்கு திரவம் ஆனது கையிருப்பாக அமைகின்றது. பின் அத் திரவம் ஒரு அழுக்கத்திற்கு உள்ளாக வேண்டும். அழுக்கத்தின் உக்கிரம் தாங்க முடியாமல் அத்திரவம் பீறிட்டு வெளியேற எத்தனிக்கும். எழுத்தும் அப்படி போலத்தான் உள்ளது.

உண்மைதான், தற்போது கையிருப்பு குறைந்தும் அத்தோடு அண்மைகாலங்களில் அந்த இரு புற அழுக்கங்களான யுத்த அழுக்கத்தின் தாக்கமும், சாதி அழுக்கத்தின் தாக்கமும் குறைந்துகொண்டுதான் வருகிறது. குறிப்பாக இங்குள்ளவர்களில். இது ஒரு வகையில் சமூகத்திற்கு நல்லதே. நாம் எழுவதற்கு எம்மிடம் கையிருப்பில் உள்ள சமாச்சாரங்களிற்கு ஒரு அழுக்கம் தேவை என்பதற்காக இந்த புற அழுக்கங்கள் வாழ்வதற்கு நாம் துணைபோவது நியாயமும், அழகும் இல்லை.

அந்த இரு புற அழுக்கத்தில் ஏதோ ஒரு புற அழுக்கத்தின் தாக்கம் உச்சமாக இருந்த போது எழுதுவதற்கான கையிருப்பு சிறியளவில் இருந்த போதிலும், எழுத்திற்குரிய எண்ணங்களும் உச்சமாகவே இருந்தது போல ஓர் எண்ணம். தற்போது அந்த புற அழுக்கங்களின் தாக்கத்தின் வீரியம் குறைந்து வர எனது எழுத்து திறைசேரியில் கையிருப்பு குறைந்த மாதிரி ஓர் உணர்வு. நிச்சயமாக அந்த புற அழுக்கங்களின் தாக்கம் குறைந்து போகின்றதனால்தான் என நினைக்கிறேன். என்னிலை எம்முரில் முன்பு இருந்த திடீர் மண்ணெண்ணெய் வியாபாரியின் நிலையாயிற்று. யுத்த அழுக்கம் இருந்தபோது அவர்களின் கையில் நல்ல கையிருப்பு இருந்தது. ஒருவேளை அவர்களும் இந்த அழுக்கங்களை விரும்பியிருப்பார்களோ?

ம்ம்ம்.... இப்படியே யோசித்து கொண்டு போகும் போது இன்னொன்று புலனாகின்றது. ஆதாவது கையிருப்பு இருந்தாலும் அதற்கு ஓர் அழுக்கம் தேவை என்பது. ஆகவே எழுதுவதற்கு கையிருப்பும் அத்தோடு அதற்கு தேவையான அழுக்கமும் தேவை என்கின்ற முடிவிற்கு வரலாம். அதனால்தான் கவிஞர் கண்ணதாசன் தன்னிடம் இருந்த கையிருப்புடன் புதுப் புது அழுக்கங்களை தேடினாரோ தெரியவில்லை?

ஆமாம் இக் கையிருப்பு பற்றாக்குறை என்னில் மட்டும் அல்ல இன்னும் பலரிலும் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. முன்பெல்லாம் மணிரத்தினத்தின் திரைப்படம் என்றால் பெரும் ஆவல். தற்போது அவரின் படம் என்றால் பார்க்கத்தான் வேண்டுமா என்கிற மாதிரியாயிற்று. இப்படியே இன்னும் பல.....

வளங்களையும், கையிருப்புக்களையும் பாதுகாக்கவும், பெருக்கவும் வழி முறைகளை அறிந்து வைத்துக்கொள்வது அவசியமாகின்றது.

ஆறுதல்.

ஆறுநிவு
மனிதன் என்று
ஆர்ப்பரிக்கின்றோம்....

கேட்டால்
தயங்கி நிற்கின்றோம்.....

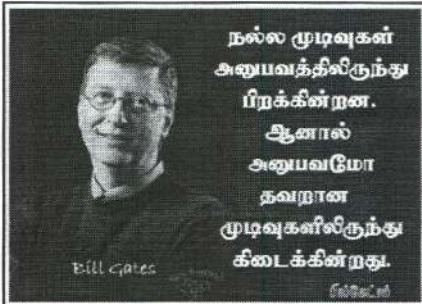
தலைக் கணத்தில்
ஏளனஞ் செய்கின்றோம்.....

வார்த்தைகளில்
அரிதாரம் பூசுகின்றோம்.....

வாடுகின்ற நெஞ்சங்களில்
வன் அம்பு பாய்ச்சுகின்றோம்.....

ஆறுதல் சொல்வதற்கும்
ஆலோசனை கேட்கின்றோம்.....

கேட்காமலே தருகிறது
மரம்.
நிழல்.

தமிழ் கூ.....

இன்னொரு யுத்தத்தை
நான் விரும்பவில்லை.

ஆனாலும்
என்மீது
நித்தம்.....
நித்தம்.....
யுத்தப் பிரகடனம்
செய்கிறாய்.

நீ வல்லவன்
என்னை
அடித்து....
அடித்து.....
உன் சக்தியை
விரையமாக்குகிறாய்.

உன்னிடம்
வாங்கிய அடிகளால்
என்னை
வலுப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

எதிர்காலத்தில்
என்னை
வெல்ல நினைக்கும்
உன் எண்ணம்
ஈடேறாமல் போகும்

ஏனெனில்

நான்
உன் வெற்றியை
முறியடிப்பேன்.....?

யாரும்
காட்டிக் கொடுக்காத வரை.....

தி.ஆர்வலன்
தரம்.1

கனடா

நாம் வாழும் நாடு கனடா. கனடாவின் மொத்த நிலப்பரப்பு 9,984,670 சதுர Km. இது நிலப்பரப்பில் 2 வகையிலும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. கனடாவின் தலைநகரம் ஓட்டாவா.

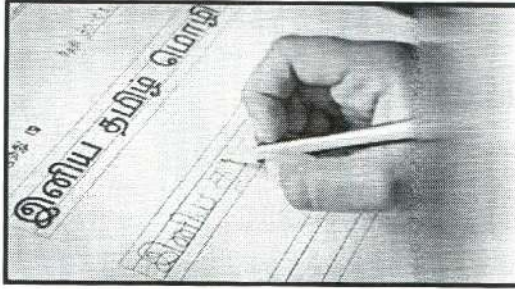
கனடாவில் கிட்டத்தட்ட 34 மில்லியன் மக்கள் வாழ்கின்றனர். கனடாவின் அரசு கரும் மொழிகள் ஆங்கிலமும் பிரஞ்சும் ஆகும். கனடாவில் தனது பஞ்சாயத்துகள் உள்ளன. அவையாவன:

1. கிடைத்தல் காலம் (Spring)
2. கோடை காலம் (Summer)
3. கிடைத்தல் காலம் (Fall)
4. மழைக்காலம் (Winter)

கனடா ஒரு பலகலாச்சார நாடு.

இங்கு பல இன, மத மொழி பேசும் மக்கள் வாழ்கின்றனர். இங்கு அனைவரும் சமத்துவம் காத்திரும் பொன்னாற்றை அநுபவிக்கின்றனர்.

என் தாய்மொழி

அபூர்வன் மோகன்

என் தாய் மொழி

செம்மொழியாம் தமிழ் மொழியை என்
தாய் மொழி எனப்பதில் நான் பெருமை
கொள்கின்றேன்.

உலகின் தொன்மையான மொழி

- கனல் தமிழ் மொழியும் ஒன்றாகும். அதன்
வரலாறு நீண்டது. தமிழ் மொழியில் பல நூல்கள்
உள்ளன. சிலப்பதிகாரம், சித்திதிரை, கொணரை வேந்தன்
என்பன அவற்றுள் சிலவாகும். தமிழில் தொல்காப்பியமே
முதன்மையான கிண்கண் நூலாகும். தமிழ் மொழி இயல், —
-அணுகூடகம் என்னும் நீண்ட பிரபந்தனை கொண் —
-டுள்ளது. அதனால் இந்தமிழ் எண்படி
மொழிப்பெய்கின்றது.

தமிழிதழ் அடுதென்று பேர்

உவறு எந்நீர் மொழிகளெல்லாம் காணப்படாத
கிண்கண்மையும், பண்பும், அழகம் செம்மையும் எம்
தாய்மொழி தமிழ் மொழிதான் உண்டு.

நண்பர்

அபூர்வன் மோகன்

கவலைகள் ஒருபோதும்
வெற்றியைத் தருவதில்லை...
முயற்சிகளே !

Alexander Graham Bell: Inventor

-Karun Sabesan-

Many have tried, but failed, however one person managed to invent the telephone. Do you know who it was? Yes, it was Alexander Graham Bell. It was an early start, but he still tried his best. But of course it wasn't like the phones today, however they were one of a kind back then. Bell was an all-rounder in his school. He studied to be a scientist, engineer, inventor, and a great teacher for the deaf.

To begin with, Bell was born on October 17, 1847 in Edinburgh, Scotland. Sadly, he died in August 2, 1922 at the age of 75. When he was 10, Bell wanted to adopt a middle name like his two brothers, Melville James Bell and Edward Charles Bell. At his 11th birthday party, Bell's father, Alexander Melville Bell said that he can adopt the middle name, "Graham", as a present. Bell's first invention was made when he was 12. Bell and his brother decided to make an operating robot. The invention was a success! If someone blows into the robots pipes, you could hear sounds that are recognizable to real words. Moreover, Bell's mother was deaf, so it was hard to communicate with her. Bell had to use sign language or speak close to her forehead so that she can sense the vibrations and understand was he was trying to say. That's what encouraged him to be a teacher for the deaf when he grew up. Furthermore, Alexander Graham Bell got many degrees from various universities. He got one Master's degree, two Ph.D. degrees, and eight LL.D degrees. Bell also finished high school when he was 16. Nothing or no one could be in his path.

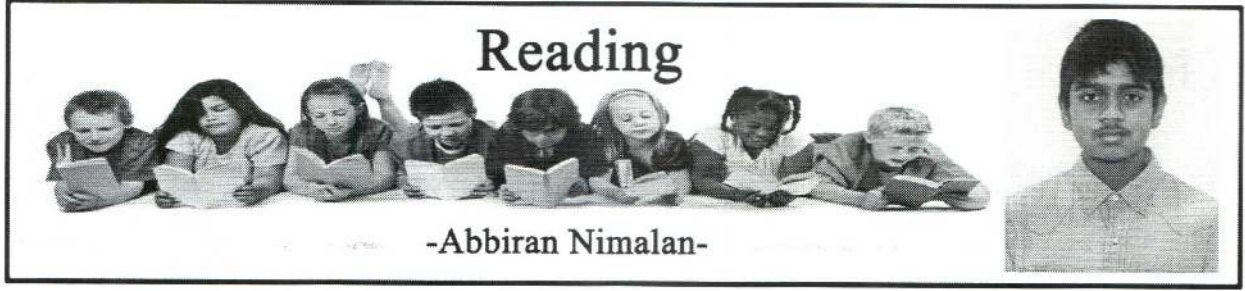
Added to this, Bells accomplishments were ongoing. As you have known before, he is the inventor of the telephone. If he hadn't have made that telephone, the technology today would be very different. In fact, did you know that making the telephone was really an accident? Bell accidentally spilled some acid on a copper wire that was connected to the experimental telephone. That was the exact time when the telephone was born. His first words on the telephone were speaking to his assistant, "Mr. Watson, come here. I want to see you." Also, Bell was one of the co-founders of the National Geographic Society, and served as its president from 1896 to 1904. He also found the journal of science in 1883. Did you when Alexander Graham Bell died, millions of phones went dead. All phones served by the Bell company in U.S.A. and Canada were silenced for one minute. However, it's surprising that the Bell Company is still operating today. Alexander Graham Bell got many awards for his invention.

Alexander Graham Bell was an important person who changed our world. He was a great inspiration for many of us. Now we have to respect and remember him when we use a telephone.

TEAMWORK

coming together is a beginning
keeping together is progress
working together is success

- Henry Ford

These days many of us don't read. But reading has many benefits, whether it's fiction or not. Here are some of the many benefits of reading.

1. Reading Exercises Your Brain

Just like your muscles, you need to exercise your brain. Reading also mentally stimulates your brain. This helps slow the progress or even prevent Alzheimer's disease and other forms of Dementia.

2. Reading Improves Your Memory

When you read a book you need to remember the characters, their personalities, history, and backgrounds. You also need to remember plots and sub-plots. Every new memory creates new pathways in the brain and strengthens existing ones.

3. Reading Expands Your Vocabulary

The more you read the more words you see. These words will slowly start coming into your vocabulary. It's always good to get new words into your vocabulary. You can also learn new languages too.

4. Reading Improves Your Knowledge

Everything you read will fill your head with some sort of information. This is good because the more knowledge you have, it's easier to solve problems. Many things can get taken from you, such as: Health, wealth, and your possessions, but no one can take your knowledge.

These were just a few of the many benefits you can get from reading. This is why we should make reading a daily habit.

The lion and the rabbit

BY: Shruthi Ramesh

Once-upon a time, in a huge jungle there lived many animals. Among all the animals one of the lion wanted to be a king. Not only, also he ended-up eating an animal per-day.

One day it was a little rabbit's day and the rabbit was very, very scared and been very much sad to go to the arrogant lion. It took one step at a time to reach him. The lion was starving so much and it was walking back and forth angrily. Finally, it was seated in his couch and rabbit arrived just at that moment.

Poor rabbit it didn't know what to do it was full of fear, finally went close to the lion and bent on his knee and managed to say something like he was begging.

The rabbit said "hello sir" to the lion with humbleness and softly. The arrogant lion roared, "Tell me why you are late, you have insulted me by being late and made me hungry".

The rabbit was scared, it adjusted his voice and said "I'm really sorry my king, I'm going to tell you a very important truth and you must trust me" kindly. "What do you mean? Tell me the story of truth", said lion banging on the floor. The rabbit pretended crying and said, "oh my king what can I say, I saw a well on my way, and I heard a sound like somebody swimming, I went close to the well and looked inside, what a surprise! I saw another king just like you and I felt so scared, I was so much worried that in-case if he sees me and might eat me; I was hiding from him and finally arrived, now you tell me the reason why I was late?" The lion turned very angry and said, "It's impossible to see another king than I'm in the entire world. Let's show him to me" he roared.

Both the lion and the rabbit went to see the other lion in the well.

As soon as the rabbit saw the well, he pointed out and said, "Dear king see that well, that's where I saw him" said rabbit. The angry lion laughed like thunder, "really...ha....ha....ha...." and he looked inside.

"Oh no the rabbit is true..., true..., true..., he roared and banged on his chest and jumped inside the well. What would have happened to the arrogant lion? Aaahaaa...the dumb lion sunk into the water and died. The poor lion didn't realize that it was his shadow.

The little rabbit looked inside and saw the arrogant lion floating on the water, and felt the most happiest day ever in his life, and said "I feel I'm out of dark to bright", and he clapped.

The little rabbit passed the message to all other animals and explained how he managed the arrogant lion. They all asked him to take where the incident happened. The rabbit took them to the well and they saw the poor lion floating. They clapped and thank the little rabbit for saving them from the arrogant lion. Also they were very proud of him the way he solved the problem.

"The good news was that they had freedom and lived happily ever after".

The Amazon Rainforest

-Varsha Raveenthirarajah-

At 5.5 million square kilometers, the Amazon rainforest is the largest tropical rainforest in the world! It is located in 8 countries in South America which are Brazil, Bolivia, Peru, Ecuador, Colombia, Venezuela, Suriname and French Guiana. Want to learn more about the Amazon? Here are some fascinating facts that will blow your mind!

Animals :

10 % of the world's species and 20 % of the world's birds live in the Amazon. To be more precise, 40,000 plant species, 1,300 bird species, 3,000 fish species and 1.5 million (not a typo!) insects live in the Amazon. No one really knows the exact amount of animals that live in the Amazon, but experts estimate about 2.5 million of wild life. That's what I call a lot of wild life! There are many dangerous and rare animals such as the poison dart frog, a jaguar, flesh eating piranhas, Tamarin monkey and many more that you don't see in urban places. These are some of the animals that live in the Amazon.

Appearance:

People describe the Amazon as a very sunny place. The truth is that there is less than 1% of the sun shining. If you are an explorer caught in the rain at the Amazon forest, you would have approximately 10 minutes to get out of the rain, since the trees are tightly packed together. Although there is not much rain in the Amazon, there are many waterfalls, lakes, rivers, creeks and streams. Therefore, the Amazon forest is a dark place.

Food:

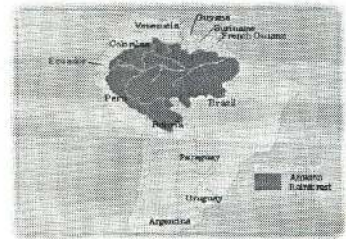
The Amazon produces 80% fruits that we purchase at our local food stores. Fruits such as pineapples, tomatoes, bananas and many more are produced in the Amazon. If you are a fan of sweets and candy, the Amazon produces cacao beans to make over a 100 chocolates each year! This might sound like a "dream spot" for planting but, the soil in the Amazon has very low quality and you can hardly grow anything!

Climate change:

Sadly, the affect on climate change is putting the Amazon rainforest in jeopardy. In 2010 and 2005, the Amazon rainforest suffered deadly droughts, Even though the Amazon is a *rainforest*. At an alarming rate the Amazon is disappearing with a whopping 14% to only 6% of the world's coverage right now, 2014! Experts say that if this continues, the Amazon will completely disappear in the next 40 years. Besides that, the Amazon animals are disappearing. About 137 animals each week have are extinct. The poison dart frog is super close to being extinct and has a 10% chance of surviving.

Here are 5 things I do to help protect the Amazon.

- Save energy
- Don't buy clothes and jewelry made from an animal
- Save paper
- Buy eco-friendly lipstick and cosmetics.
- Stop polluting (e.g. walk instead of driving, etc.)

The Amazon is a beautiful place with plants, animals and sightseeing shivers. Now you know plenty of information about the Amazon tropical rainforest and its animals, climate, appearance and food.

The Princess Margaret Cancer Centre

University Health Network

BY: Amaliyah Anthony

University Health Network is linked with four partner foundations. These centres include Toronto General Hospital, Toronto Western Hospital, Toronto Rehabilitation Institute and Princess Margaret Cancer Centre. Together with these collaborative cities are acknowledged by the care of patients, conduct innovative research and train the next generation of health professionals.

The foundation that is going to be reviewed upon this article is the Princess Margaret Cancer Centre. Early and present factual information about Princess Margaret Cancer Centre:

Princess Margaret Cancer Centre was founded in the year 1952 by the Ontario government. In 1958, the hospital was officially opened by Her Royal Highness Princess Margaret and was re-named Princess Margaret Hospital to honour the occasion. At that time, this hospital was located at 500 Sherbourne Street in Toronto.

In 1996, the hospital was officially re-opened and Her Royal Highness the Princess Margaret and was there once again to formally re-open the now 130 bed cancer hospital. The hospital resides in its present location on 610 University Avenue in Toronto, which is known to be the heart of Canada's innovation centre and the greatest deliberation of teaching and research hospitals in the country.

The Princess Margaret Hospital became part of the University Health Network in 1998. With the integration of oncology services of Toronto General and Toronto Western hospitals with those of Princess Margaret, making Princess Margaret Hospital the largest wide-ranging cancer program in the country.

In 2012, Princess Margaret Hospital was renamed to the Princess Margaret Cancer Centre. Today, Princess Margaret Cancer Centre is listed as one of the top 5 cancer centres in the world. Princess Margaret Cancer Centre is also affiliated with the University Of Toronto Faculty Of Medicine. Specifically, this hospital offers expertise in the fields of surgical oncology, medical oncology, hematology including bone marrow transplantation, radian oncology, psychosocial oncology, medical imaging and radiation therapy. Princess Margaret sees over 1,000 patients every day and has the capacity to deliver diagnostic, treatment and follow-up care to close to 200,000 patients and their families every year.

I am privileged and honoured to state that I myself am presently working as an employee here at Princess Margaret Cancer Centre. I work in the Radiation Oncology department, and I work alongside with the brilliance of Physicists (Doctors), Scientists and other staff members. I am a proud member of this team to bring forth the success in supporting our Doctors with the upmost provision of administration.

ReSPECT

பெரியோரை மதிப்போம்

-அபிநயா பவானந்தன்-

பெரியோரை மதிப்போம்

அறிவில், ஆற்றலில், வயதில் சீக்கிரந்தோரை நாம் பெரியோர் என்கிறோம். எமது சூழ்நிலையில் அம்மா, அப்பா, பாட்டன், பாட்டி, அண்ணா அக்கா என சீத்த உறுப்பினர்கள் உன்னார். அவர்கள் எம்மைப் பற்றியும் எமது சீக்கிரவாழ்க்கை பற்றியும் அக்கறை உடையவர்கள். நாம் வளமாக வாடி அடும்பாடுபட்டு உழைக்கிறார்கள். அப்படியே அன்புள்ளம் கொண்ட எமது சீக்கிரை மதித்து அவர்களுடைய அறிவுரைகளைக் கேட்டு நடப்பது எமது சூழ்நிலை கடைசியாகும்.

நாம் நற்பண்புகளை எமக்கீள் வளர்த்துக் கொண்டால் எமது வாழ்வு உயரும். அம்மையும் அப்பாயும் எம்மை பாலாட்டி, தாலாட்டி சீராட்டி வளர்க்கும் அன்பு உள்ளங்கள். அவர்கள் வயதாதி நோயற்ற சூழ்நிலையும் காலங்களில் அவர்களுக்கிரிய கடைசியைச் செய்து அவர்களை மதிப்பிடுக வேண்டும். அநேகமால் எமது அறியாமையை போக்கி அறிவிவானியைக் கொடுக்கும் எமது ஆசிரியர்களையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அவர்களுக்கிரிய மதிப்பையும் நாம் வலுக்கூடுவண்டும். ஆகவே பெரியோர்களை வாழ்த்துக்கொள்ளும் நம்மை வாடி வைக்கும் உணர்ந்து அவர்களை வாழ்த்துக்கொண்டிபற்றி வளமாக வாழ்வோம்.

அபிநயா

பவானந்தன்

குரம் - 6

முயற்சி உடையோர்
இகழ்ச்சி அடையார்
-சுபவீன் பவானந்தன்-

நாம் எமது வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற வேண்டுமானால் நாம் நற்பண்புகளைக் கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஆனாலும் நற்பண்புகளைக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் நாம் வெற்றி பெற்று விட முடியாது. வாழ்வில் வெற்றி பெற எமக்கு ஓர் இலட்சியம் இருக்க வேண்டும். அந்த இலட்சியத்தை நோக்கி பயணிக்க ஒவ்வொரு மணித்துளியும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதற்காக போராட வேண்டும். சிலர் சில தடவைகள் முயற்சி செய்து தோல்வியைக் கண்டவுடன் துவண்டு விடுவார்கள். மறுபடியும் முயற்சிப்பதில்லை. எட்டாப்பழம் புளிக்கும் என்பது போல் விதியின்மேல் பழிபோட்டு விலகிவிடுவார்கள். எத்தனை தோல்வியைக் கண்டாலும் நாம் முயற்சியை கைவிடக்கூடாது.

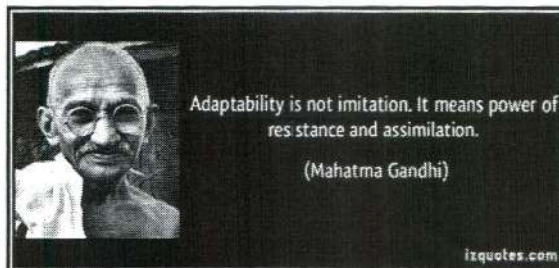
"தெய்வத்தால் ஆகாதெனினும் முயற்சி தன் மெய்வருந்தக் கூலி தரும்" என்றார் வள்ளுவர். எமது இலட்சியம் நிறைவேற நாம் எமது உடலை வருத்தி செய்யும் முயற்சி பலனை தரும் சிலர் நன்றாகப் படிக்க முடியவில்லையே நல்ல புள்ளிகளைப் பெற முடியவில்லையே என தம்மை மற்றவர்களோடு ஒப்பிட்டு அவர்கள் மீது பொறாமை கொள்வர். ஆனால் மற்றவர்களால் முடியும் என்றால் ஏன் என்னால் மட்டும் முடியாது என்ற வினாவை எல்லோரும் தம்மை தாமே கேட்கவேண்டும். அப்போதுதான் எங்கள் குறைகள் பிழைகள் எமக்குத் தெரியும். அதன்பின் நீங்கள் முயற்சி செய்தால் வெற்றி உங்களுக்கே.

Mothers'
Nivethan Visagathan

As much as we hate them, we love them. As much as we wish they did not exist, we know we would not be reading this message without them. As much as we hear about their importance in our lives, we use every bit of self denial in ourselves to seem blind towards the fact. However that is our nature as humans, to crave what we do not need and not embrace our blessings. What we do crave is the freedom and care freeness of life, where we can do whatever we want with whomever we want, whenever we want. Live life as a young, wild and free individual without anybody in our ear controlling us. Now years pass by and that young, wild and free individual you looked up to is serving ten years in prison while you are graduating school and chasing your dreams. Don't let ignorance blind you, count your blessings, especially the biggest one.

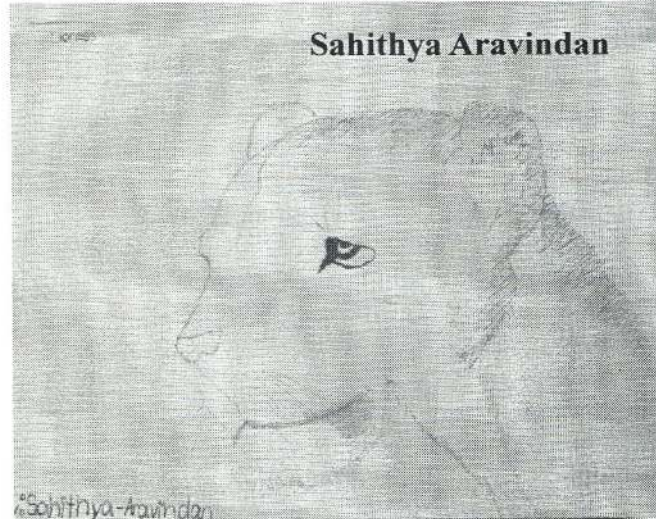
My Trip to Sri Lanka

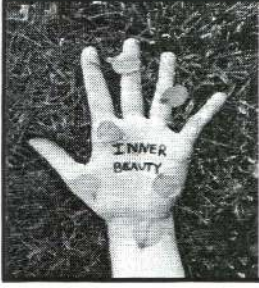
-Sahithya Aravindan-

On Saturday July 26, 2014, we left for our trip to Sri Lanka. Our cousins were there to say goodbye to us. The plane took off at 10:00pm. The ride to Sri Lanka was so long, it took 23 hours to get there! We had a transit stop at Abu Dhabi, but the flight was worth it. When we arrived, we had to wait at the Sri Lankan airport for our relatives to pick us up. We became so happy when we saw them. There was a long van that took us all the way to Jaffna, which was so long we took a stop to eat lunch. We kept going afterwards. We saw palm trees, lakes, and lots strange looking vehicles. When we got to my dad's house, which is where we were going to stay, we got greeting by so many relatives. We were so tired after all that traveling, and after we ate dinner, we went right to bed. The next day we explored the town. We played with our cousins and fed goats. The baby goat was so cute, and while we were feeding the goats, the rope that was tied to the goat snapped and it chased us everywhere. We were screaming so loud and running away. So many relatives came to see us. We went to temples, a beach and the water is so strong we had to hold hands.

I learned how to ride a motorcycle. My sister and I rode to the store on a motorcycle by ourselves and it was so much fun! We learned how to put henna on ourselves. One day, there was a big rainstorm, and it looked almost like a flood. After, we went outside and played in the puddles. We went to our mom's house. We bought ice cream and I thought "The ice cream here tastes really good!" We picked and ate guavas, pomegranates, jackfruit, and coconut water. We made silly videos with our cousins, we saw chickens. There were two dogs there! One was named Remo, and the other dog named Jackie. We had to eat vegetables for 10 days. At my aunt's house there are 2 swings made out of shawls, and a dog named Puppy. One of my uncles had a little puppy named Julie. My little sister loved to play with her, it would chase my sister around and she had so much fun with her. Our trip went by so fast, we had to leave and go back to Canada though. We had an amazing trip we hope to go back again someday.

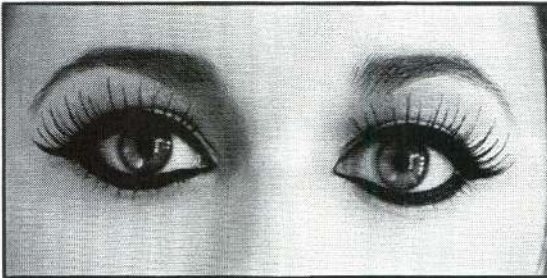

You are beautiful

-Laxmah Kajenthiran-

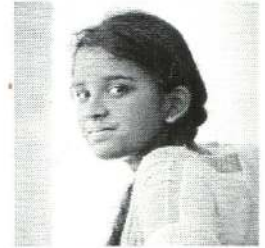

We are currently living in a society where the physical appearance counts the most. There is a specific type of way that we should look to be and feel accepted in the society. From the young age, the children were told, "to be beautiful, you must be skinny." Not that there is anything wrong with that thought, but that gives way into future problems, psychologically and medically, because it is drilled into their minds to fear being fat. Instead of letting our children fearing, I believe they should be taught to love themselves, no matter how they look. We should teach them, "It is acceptable to live differently and to accept different body types." Just by doing so, it could automatically decrease the rates of bullying in public schools and increase the self esteems of young children and adolescents. As someone who has experienced and struggled through the stress of staying thin to be beautiful while growing up, I just want people to know that it's just an illusion, something that only exists inside your head. Nobody really cares about the way you look. Now that I am older, I have realized that if you feel comfortable with the way you look, you are the most beautiful person in the world. Eat or drink what you want but don't forget that you are beautiful either way.

My Eyes

-Mamathy Sarvesan-

My eyes are my viewing portal to the world.

I can see beautiful things; such as newborn foal takings its first steps with knobby knees and the smiles of children in the summer sunlight. I can see the beauty in people, their kindness, honesty, and courage. Even though there are many wonderful things, there is still cruelty. I see cruel attributes of hate, lies, and selfishness. My eyes scout for these characteristics so I do not make poor friend choices.

My eyes also spot out danger, so I can quickly steer myself out of trouble. They skirt well-written words in a book, and view the mastermind creations in films. My eyes capture the enjoyable, mischievous, life-changing moments, and save them as precious memories.

My eyes also display my emotions. When I am angry, my eyes cloud up with rage. When I am frustrated, they widen with annoyance. When I am sad or washed over with gratitude, tears threaten to spill out. Without my eyes, I would be a blank-faced invalid unable to contribute my emotions. My eyes are magnificent works of art that I appreciate in many different ways.

ALZHEIMER'S DISEASE

-Araniyaa Varatharajan-

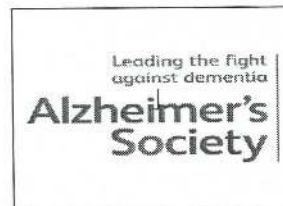
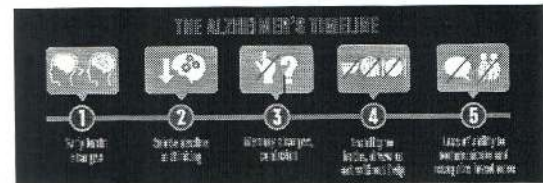
The older population is increasing at a faster rate every year in Canada, and the number of health risks seem too many. Most of us are aware of the increasing incidences of cardiovascular issues, and strokes which seem almost normal in the result of many older adult's death. However there are some more traumatizing health concerns that aren't accepted as normal, and Alzheimer's disease is one of them. It should be known that Alzheimer's disease is not classified as a disease which only the elderly are susceptible to, it is just a correlation that the risk factor and diagnosis of Alzheimer's increases in the older adult population (65+).

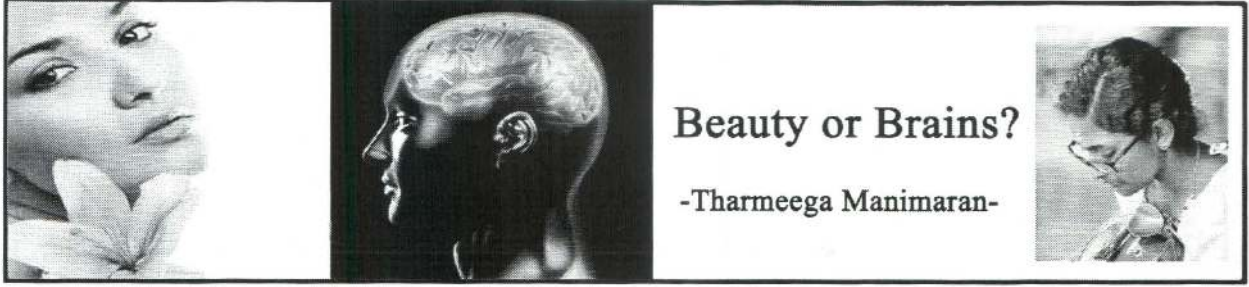
Alzheimer's disease is a form of dementia; term that describes the loss of many intellectual and memory abilities within the average older adult. Alzheimer's is a progressive disease, the effects increase over many years. Early stages involve mild memory loss but this quickly progresses to individuals not being able to respond to the environment or other individuals. The life-expectancy of an individual decreases drastically once diagnosed with Alzheimer's because they begin to slowly not be able to take care of themselves independently, and the reliance on others increases. This then results in most elderly being placed in long-term care centres, where older adults start to face other mental disabilities (depression, etc.) and physical illnesses such as strokes and blood clots due to the decreased activity.

Most Alzheimer patients know that they have this disease that will slowly takeover their memory and this fear often compels these individuals to no longer participate and involve themselves with others because they feel as if they are a burden to their family. There is also the stigma that families of Alzheimer patients think that these individuals do not know what's happening in the surroundings and often take advantage of this, they begin to treat them with less respect, as they think they do not have emotions and a personality. This is FALSE, most Alzheimer's patients are very much in the know of other's attitudes and body language even if they can no longer respond. In many of the worst situations, these older adults are often abused both emotionally and physically, because the family no longer identifies them as a valid human being and thinks of taking care of the individual as a chore rather than taking care of someone that they love.

Some of the things families/care providers can do to put these individuals at a bit more ease, includes; involving them in familial conversations even if they are not able to respond correctly, encourage them to get involved with other elders in activities (aerobics, swimming, playing games, etc.), and try not to get frustrated or impatient with them as they are still able to comprehend those signals most of the time. These activities will allow them to slow down the progression of the level of mental disability experienced over time. As listed by the Alzheimer's Association; the ten warning sign that you should be aware of include:

1. Memory loss that disrupts daily life
2. Challenges in planning or solving problems
3. Difficulty completing familiar tasks at home, at work or at leisure
4. Confusion with time or place
5. Trouble understanding visual images and spatial relationships
6. New problems with words in speaking or writing
7. Misplacing things and losing the ability to retrace steps
8. Decreased or poor judgement
9. Withdrawal from work or social activities
10. Changes in mood and personality

Beauty or Brains?

-Tharmega Manimaran-

Have you ever wanted to be the most attractive person in class, or perhaps the smartest? What would you rather have? Think about it. Perfect hair or an above average in math? Good fashion sense, or straight A's?

What would you rather have, beauty or brains? I will be talking about what matters more, and when, how both can be beneficial, and what is seen as more valuable in today's society.

First off what matters more, and when is the question of "beauty or brains" is asked your immediate answer will probably be brains. But if you think about it, beauty does matter to you. You obviously care about what you're going to wear to the mall, or how you're doing your hair tomorrow, right? You could say brains matters in the long run, and beauty in the short.

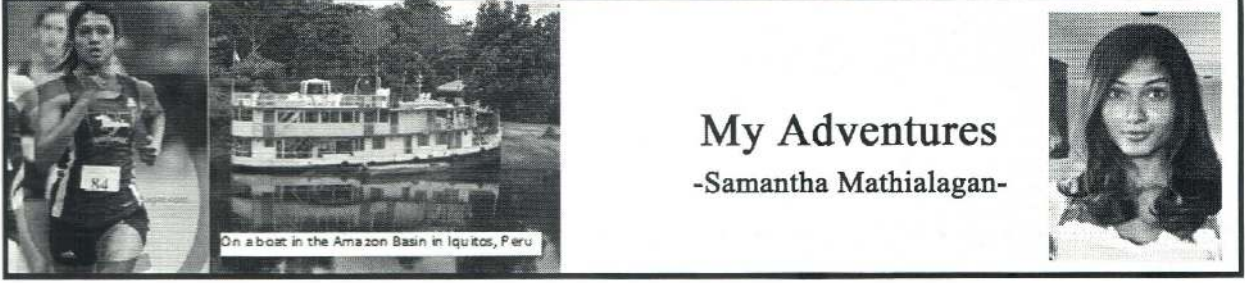
Multiple studies have shown that teenagers tend to stress over how they look. When you think "the popular kid", automatically you think "the attractive kid". This is because to teenagers, this seems to be what matters. During high school, the people with the beauty will seem ahead but later on in life, the people with the brains will seem ahead. Right now it's all about "who got those new shoes" or "who dyed their hair" while in the future it will be "who got into the best university" or "who graduated with honors". So both beauty and brains can be valuable at different points in your life.

Both beauty and brains can be beneficial. Of course being educated is important, as it is what you need to advance in life, get a job and make money. Beauty also has its advantages. When you apply for a job, you want to look nice, don't you? Many studies have shown that people are biased towards attractive people, which means that if you are attractive you may have a better chance of succeeding socially.

Proving that you're smart is definitely more difficult than proving that you're beautiful, but being smart pays off. When it comes to making friends and being social, beauty is what you need to attract people, but brains is what you need to keep them attracted for the rest of your life. You could say that having a combination of both beauty and brains would be the best. In conclusion I will say that having either beauty or brains can be valuable in its own way.

What is seen as "more valuable" in today's society. I think that the concept of brains and being smart definitely matters, but I also think that the media emphasizes beauty more on youth than it should be, weighing out brains. Mostly because of media, people seem to care more about beauty. Why is this? Well the media repetitively drills it into the mind of youth that there is a certain "look" to be beautiful. There really isn't, but that is what is looked at as "beauty" and that is what people are biased towards. Brains is definitely promoted but so is beauty. Which has greater utility in life? By now, you've got to admit that beauty is of usefulness. Let's say that there's a job interview. Two people would like to obtain the same position, but only one will be able to succeed. Both people have all the requirements needed, everything being equal but looks. Ninety-nine percent of the time, it'll be the attractive person who gets the job! This proves that people really are biased towards attractive people.

Today, you have read about how both beauty and brains can be valuable at different points in your life, how both are beneficial in their own way, and how beauty is seen of more usefulness by the media. I've given you enough information to be able to decide: what gets you further in life; beauty, or brains?

My Adventures -Samantha Mathialagan-

Learning to Collaborate in the Amazon

In March 2011, I went on an expedition to Iquitos, Peru with a group of Canadian high school students as part of Operation Wallacea, a conservation management research program. We collaborated with a group of university students and researchers from Peru to collect data on biodiversity and animal population levels in the Amazon basin. During these expeditions, we encountered communication problems with the Peruvian students, because they primarily spoke in Spanish instead of English. Since most of us were unable to speak Spanish, both groups had a hard time understanding the other. Luckily, I took Spanish in high school and was able to translate information exchanged between the Peruvian and Canadian students, which ultimately made our expeditions easier to coordinate. I wasn't fluent in Spanish, so I kept an open mind to perceive what the Peruvians were communicating, using the context of their facial expressions, cultural values, feelings, and personal stories. Becoming a translator also required me to take leadership to steer both the Peruvian and Canadian students in the correct direction and ensure that important messages were communicated to everyone. By breaking the language barrier and exchanging information, we were able to learn about the historical treatment of animals in the area and share our cultural customs. Overall, I was grateful for my experience in the Amazon Basin not only because I learned about territorial feuds between spider monkeys and howler monkeys; but I also gained an appreciation for cooperation between culturally different groups of people.

Track and Field

At the sound of the gun, I bolt out of the blocks and go around the first curve of the track, challenging my body's inertia. As my competitors and I move onto the straightway, other runners threaten to overtake my lead. Despite the sounds of their spikes clicking behind me, my mind remains undeterred by the tumultuous uprising among the runners behind me, and instructs my limbs to pick up the pace. Cultivating a sense of resilience to unexpected changes is essential to a good race. My ability to focus on my goals when facing personal and environmental challenges has evolved over years of competing in athletic events. My love for running began in kindergarten, during my first Terry Fox run. Since then, my relationship with running progressed from my elementary school Kilometer Club to provincial competitions in high school and now to the varsity track team at Western University. In difficult workouts, there are moments where my resilience falters as my lungs gasp for air, and I imagine myself collapsing in a corner. But instead, a small voice within me provides the courage to nod at my exhausted teammates, signalling that I am ready to start, and we persevere through the next set together. Our desire to perform well instills a unique sense of responsibility both on and off the track. Although track is an individual sport, the team must be unified to reach a common goal through lessons learnt from setbacks and celebration of each other's accomplishments.

world diabetes day
14 November

TYPE II Diabetes

-Abisha Varatharajan-

Do you know what type II diabetes is? Type II diabetes is a chronic disease that may affect your entire body. It is when your pancreas does not make enough insulin or the body does not use the insulin properly. Your kidney and liver make the insulin for your body to be healthy. When too much sugar is flowing in the blood, instead of going into the cells, the body cells will not function properly. Your body knows how much sugar is running through your body. Insulin is the hormone that controls your sugar level. Insulin helps the sugar transfer faster from your blood into your muscles, liver, and fat tissue, which is where the sugar is used as fuel or stored in your body, so it can be used later.

Type II diabetes can affect any part of the body. When you have Type II, diabetes you have to be careful of what you eat, or else, you will get high blood pressure. You will also get high cholesterol level. Type II diabetes affects the nerve cells by numbness or tingling in your hands or feet. Type II diabetes can risk your life by getting a heart attack, or stroke, or gum disease, or even cardiovascular disease. If you have type II diabetes, you might get kidney failure, loss of eyesight, sores, and chest pain. Also, if you have type II diabetes you will be over weight, unhealthy, and no physical activities. It is not good for a woman to have a baby with type II diabetes, because the baby might get the disease too.

Some food that prevents from Type II diabetes are beans, oatmeal, almonds, salmon, avocado, brown rice, nuts and grains etc. If you eat grain food you will slowly decrease your sugar levels. You should also remember to have a balanced diet meal that will prevent sugar levels increasing. It is good to eat non-fat dairy products. (For example: fat-free Greek yogurt). You should also eat lots of green vegetables to keep your body healthy. The best way of preventing is eating a little from each food group that will keep your sugar level under control.

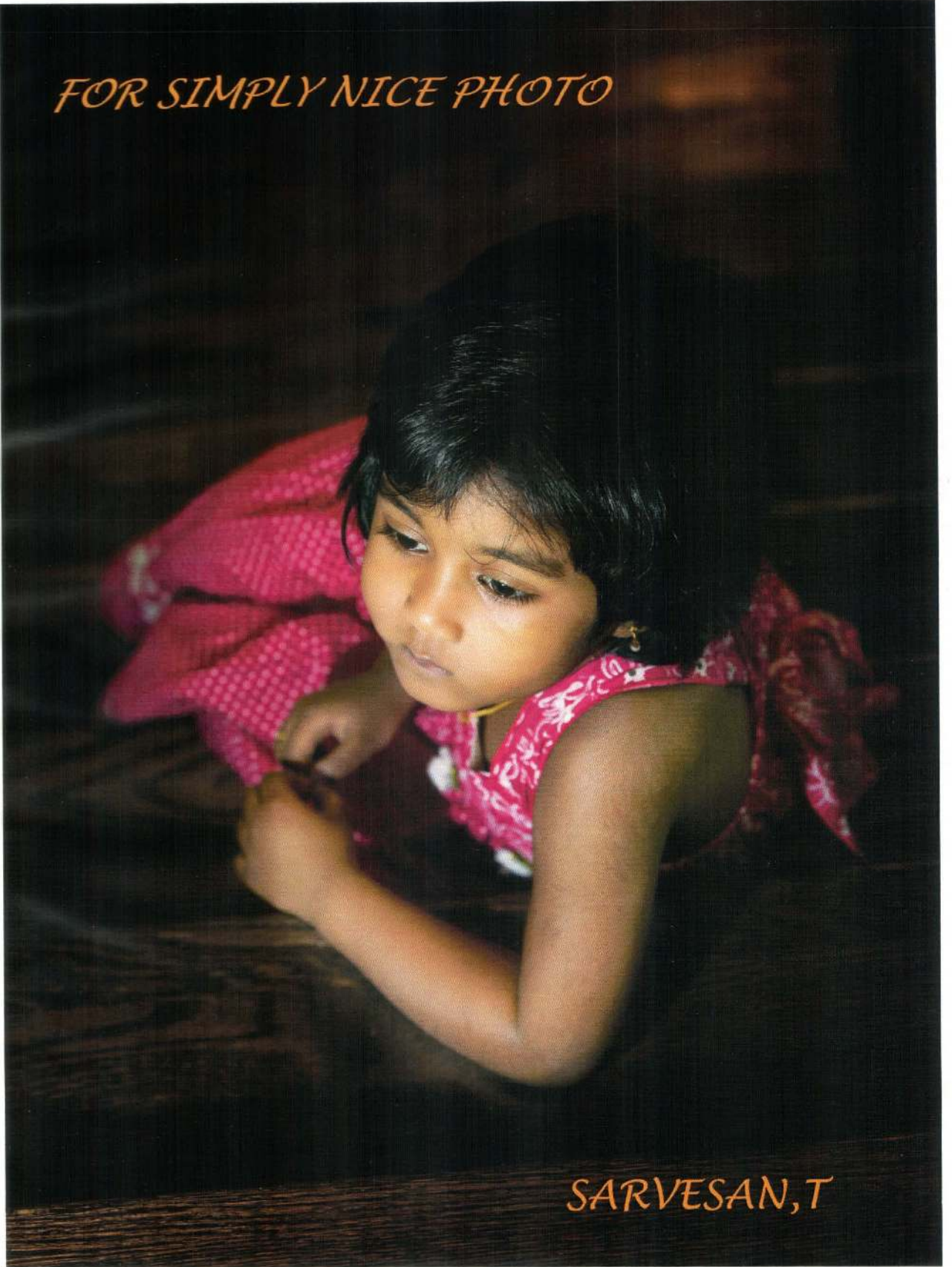
Some Symptoms:

Dark patches on neck and arm, extremely thirsty, frequent urination, visits, tiredness, more hunger, mood changes, itchy skin, sweating, weakness, shaky, infections (Ex: bladder, kidney, skin etc.)

World Diabetes day is on November 14!

FOR SIMPLY NICE PHOTO

SARVESAN, T

The Rubik's Cube -Seyon Satheesh-

The Rubik's Cube

By: Seyon

Erno Rubik invented the first prototype Rubik's cube in 1974. These early cubes are called as

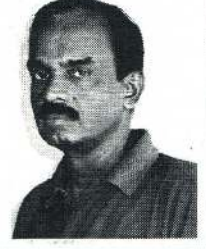
"Magic cubes." It was renamed as Rubik's cube in 1980's to honor Erno Rubik. The first International Championship held in 1982. Ferik's Zemdegs is the fastest solver in the world at present.

இரைதேடும்....!

-வதிரி சி.ரவீந்திரன்-

நிரையாக ஒளிவீசி நீளப்பயணம்
 விரைவாக செல்ல விசைகூடும்
 கனமான வாகனங்கள்
 களைப்பின்றி ஓடும்
 சோம்பல்முறித்து கனவுகளை
 அடகுவைத்து
 நல்நினைவுடனே
 நாளாந்தம் பயணிக்கும்
 விழிப்புக்கு கட்டுப்படியாக ஊதியம்,
 வழியில் கிடைக்கும் ஆகாரம்
 தானமாகும்.
 பல உயிர்களை பாதுகாத்து
 பயணம்நீளும்!
 சினிமாப்பாடலும் இனிப்புப்பண்டமும்
 விழிப்புக்குத் துணையாகும்
 எல்லோரும் தூங்கினாலும்
 இவன்மட்டும் தன் தொழிலோடு.....
 விழிப்பாய் இரவுப்பயணத்தில்
 இரைக்காக துயில்கொள்ளா
 மனிதனாக
 விழிப்பிருந்து உயிரகாத்து நீளும்
 இவன்பயணம்!
 வழிக்கு வழி கைகாட்டி,
 சமிக்கையிட்டு நிறுத்தப்படுகையில்

இவன் கைகள் குலுக்கும்;
 குலுக்குவது மட்டுமல்ல
 இவன் மனமும் சிணுங்கும்
 உழைப்பின் ஊதியத்தை
 இரைதேடும் கழுக்குப்பறவைகள்
 கறக்கும்போது.....
 இது என்னவாழ்வு எனக்கேட்கும்
 இரைதேடிய கழுக்குகள்
 சொற்ப நேரத்தில் தங்கள் உணவைச் சேகரித்து
 தங்கள் குடிசைக்குள் வாசம்புரியும்!
 உழைப்புக்கு வந்தவன்
 களைப்போடு கால்வலிக்க
 விடியலுக்கு முன்
 கடமை முடிந்து இறங்குகிறான்
 இவனைப்போல.....
 பலர் தம் இரைக்காக உழைக்க
 இவர்களிடம் இரை பறித்துண்ணும்
 கழுக்குகள்
 இலகுவாக தம் வயிற்றைநிரப்பி
 அடுத்த பொழுதுக்காய்
 பகல் தூக்கம் கொள்கின்றன!

உறவுகளைத்தேடி.....!

-உமா(தணி) செல்வகுமார்-

உறவுகளைத்தேடி ஊர்போனகதை இது!

வழமையான விமானப்பயணம்
வழமையான பஸ்பயணம்

தமிழ்ப்புத்தாண்டை நெருங்கிச்சென்றதனால்
ஊரே கோலாகலமாயிருந்தது.

17வருடங்களின் பின் சித்திரைப்புத்தாண்டு மிகவும்
சிறப்பாயிருந்தது உடன்
பிள்ளையார் திருவிழாவும் மனதிற்கு பிடித்துப்போயிற்று.

உறவினர் நண்பரைக் கண்டதும் சந்தோசம்- இது
மீண்டும் கிடைக்குமா என்று சந்தேகம்.

பல புதிய முகங்கள் என்னை அன்னியப்படுத்தின.

இனிய உறவுகளின் இழப்புகள் சில
மனதைப் பாதித்ததும் உண்டு.

நாடு திரும்பியதும் நாட்டமுடன் வினா ஒன்று எழுந்தது
என்னுள்
என்னதான் போர் ஓய்ந்தாலும்
நாட்டில் பலபல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டாலும்

மாறாமல் ஒன்று காணப்பட்டது

மனிதனின் மனம் மட்டும்

ஏக்கம்

-திருமதி பு. கிருபானந்தன்-

மணவாழ்வு தொடங்கி
மறு ஆண்டு வருமுன்னே
மக்கட்பேற்றுக்காய்
மனதில் வரும் ஏக்கம்

பெரிதாக வளர்ந்த பின்
பெண்பிள்ளையாயிருந்தால்
பெரும் சோதனையோவென
பேதை மனங்களில் ஏக்கம்

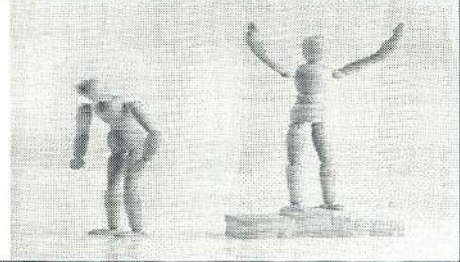
சில காலம் சென்றபின்
சிறிசுகள் வளர்கையில்
சீரான கல்விக்காய்
சிந்தையில் வரும் ஏக்கம்

பிள்ளைகள் மணம்முடிந்து
பிரிந்து சென்று வாழ்கையில்
பேரப்பிள்ளைகள் நினைவாய்
பேதலித்து நிலைக்கும் ஏக்கம்!

தோல்வி, வெற்றி

-செல்லக்குட்டி கணேசன்-

இயந்திரப் பறவைகளின்
இரைச்சல் நின்று
இன்றோடு வருடங்கள்
நான்கு நிறைவாகிவிட்டன.

ஐ.நா.வை மீறி
எம் நாவை அடக்கியவர்
எம் நாட்டு வாக்கை
ஏப்பம் விடுவதற்காய்!

துண்டோடு அனுப்பியவர்கள்
துணிவோடு வந்திருக்கிறார்கள்
'துண்டு'கேட்டு

விழி சொரிந்த நீர்
வழி காட்டி நின்றதனால்
மாற்றி அமைத்தோம் போக்கை
விரும்பி அளித்தோம் 'வாக்கை'

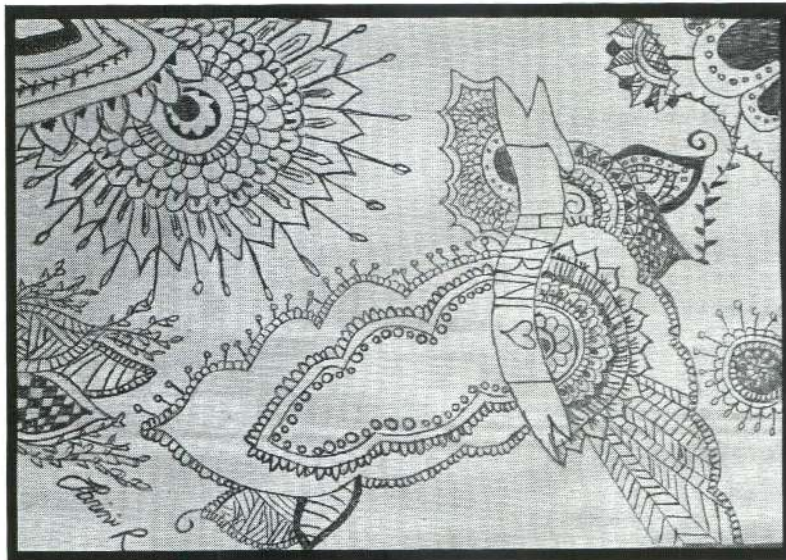
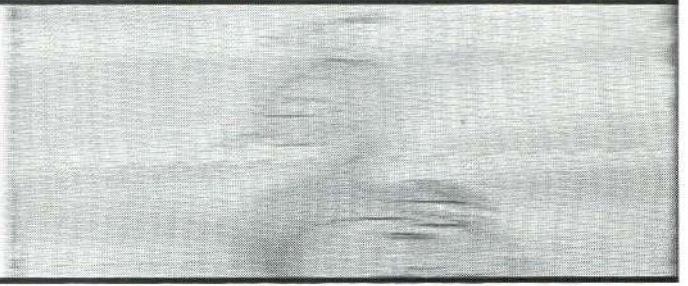
உள் நாட்டுபோரென
உலகுக்குச் சொல்லி
பன்னாட்டு விதி மீறி
காவு கொண்டவர்கள்

விதி வேறாய் போனதால்
வாலாயம் அதுவாக!
சென்றவர்கள் உறுப்பினர்களாக
தோற்றவர்கள் வாக்காளர்களானோம்.

Art Work
by
Harini Ramesh

நிலமற்றுப்போனவர்களின் குரல் -வெற்றி துவஷ்யந்தன்-

பயங்கரங்களால் நிரம்பி
உறைந்துகொண்டிருக்கின்றன
இன்னுமாய் எங்கள்
இரவுகள்.

வெகு இயல்பாய்
சாவரங்காய்
பிரகடனம் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற
கொலை நகரில்
ஏலவே நாங்கள்
சாகடிக்கப்பட்டிருக்கின்றோம் .

நிர்மூலமாக்கப்பட்டிருக்கும்
சிதைவுகளிலிருந்து
உயிர்த்தெழ விளைகின்றன
விதைக்கப்பட்டவர்களின்
கனா .

நிராகரிக்கப்படுதலின்
கொடும் வலியின்
விரைவு குறித்த
அச்சத்தில்
குளறிக் கொண்டிருக்கின்றன
எதுவுமறியாச் சேய்கள் .

இறகுகள் கத்தரிக்கப்பட்ட
வனாந்தர வெளியில்
அலறல்களோடு
நாழிகைகளை நகர்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன
பறவைகள்.

எழுத்துக்களால் தன்னிலும்
பதியப்படமுடியாத
உணர்வின் உண்மைகள்
சாட்சியமற்றுப் போன
கொடும் இருள் வெளியில்
அடங்கிக் கொண்டன .

கனவுகள் கலங்கிய
பனைமரத்து வெளியின்
முகாரியில் இன்னுமாய்
முனகிக் கொண்டிருக்கின்றன
சத்திய வேள்வியில்
மண்டியிட்டுச் சாகாவரம் பெற்ற
அடங்கா தாகம் .

உதிரும் புன்னகைகளை
நிறுத்தமுடியாத வெளியின்
இயலாமையில்
காலத்தோடு சேர்ந்து
மௌனமக்கயட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்
எங்கள் மூதாதைகளும் .

பொறியில் அகப்பட்டுப் போன
நிலவெளியில் நின்றுகொண்டு
வானத்தை அண்ணார்ந்து பார்த்துக்
கொண்டிருக்கின்றனர்
நிலவொளியிலான இராத்திரிகளின் வருகைக்காய்
எங்கள் குழந்தைகள் .

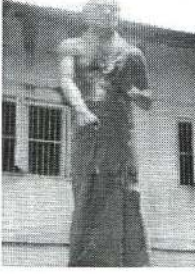
உயிர்பிக்கமுடியாத உயிர்வெளிகளின்
இழத்தல் வலியில்
இரங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன
இழத்தலின் வலி அறிந்த
எங்கள் மூச்சுக்கள் .

கருமையாய் படர்ந்து கிடக்கும்
குருதி வாடை மாறா மண்ணில்
சாளரங்களும் மூடிக்கொண்டன
ஒளி அற்றுப்போய்.

நிலமற்றுப்போனவர்களின் குரலாய்
ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும்
இந்தக் கொடுவெளி மாத்திரம்
செவிகள் அடைபட்டுப்போனாலும்
என்றுமாய் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும்
பொறிவலையில் ஒலிக்கும் குரல்களாய்.

தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரி ஸ்தாபகர் சைவப் பெரியார் திரு. கா. சூரன்

பல்லவ

சூரன் புகழ் மண்ணில் நிலைத்திருக்கும்
சூரிய சந்திரர் போல் மிளிர்ந்திருக்கும்
சைவமும் தமிழும் கவைத்திருக்கும்
சரீத்திரம் அகிலே பதிந்திருக்கும் - சூரன்

அநுபல்லவ

தில்லைச் சீதம்பரத்தின் கோயில் கண்டோம்
திருநடம் புரிகின்ற கோலம் கண்டோம்
பள்ளிக்குலம் அருகே சோதி கண்டோம்
வெள்ளி தோறும் இரைக்கும் நீதி கேட்டோம் - சூரன்

சரணம்

கல்லிக் கடன் தீர்த்த செல்வக் கணைசன்
நன்றிக் கடன் என்றும் நிமிர்ந்திருக்கும்
சான்றோர்கள் வாழ்வினுக்காய் சரீத்திரம் இருவாக்கி
நீண்ட பயணத்தால் வழி வகுத்தாய் - சூரன்

எண்ணு மெழுத்தும் தந்து கண்திறந்தாய்
ஏற்றமீடும் கல்வி ஆற்றல் தந்தாய்
தூற்றும் சமூகநிலை மாற்றி வைத்தாய்
போற்றும் அரசு நிலை ஆக்கி நின்றாய் - சூரன்

சாதிக்க கொடுமை கண்டு தளரவில்லை
சமத்துவம் வேண்டி எங்கும் அலையவில்லை
நீதிக்காய் துணை நாடித் தீர்யவில்லை
நிமிர்ந்த நடைப்பார்வை குறையவில்லை - சூரன்

அண்ணாமார் ஆலயத்தின் பவி தடுக்க
இந்தன் தலை நீட்டிய கொலை தடுத்தாய்
அந்தணர் செய்கீர்யை இவ்வளங்களில்
அனைத்தும் நிகழ்த்துவாய் தமிழ்சையில் - சூரன்

- ஆக்கம்: கலாபூசணம் சி.செகராசசிங்கம் -

Kelir Onriyam Events - 2014

Kelir Vaani Vizha - 2014

Kelir Vaani Vizha - 2014

Sunflowers

Bed & Mattress

50 New Delhi Drive
Unit 58, Markham, Ontario

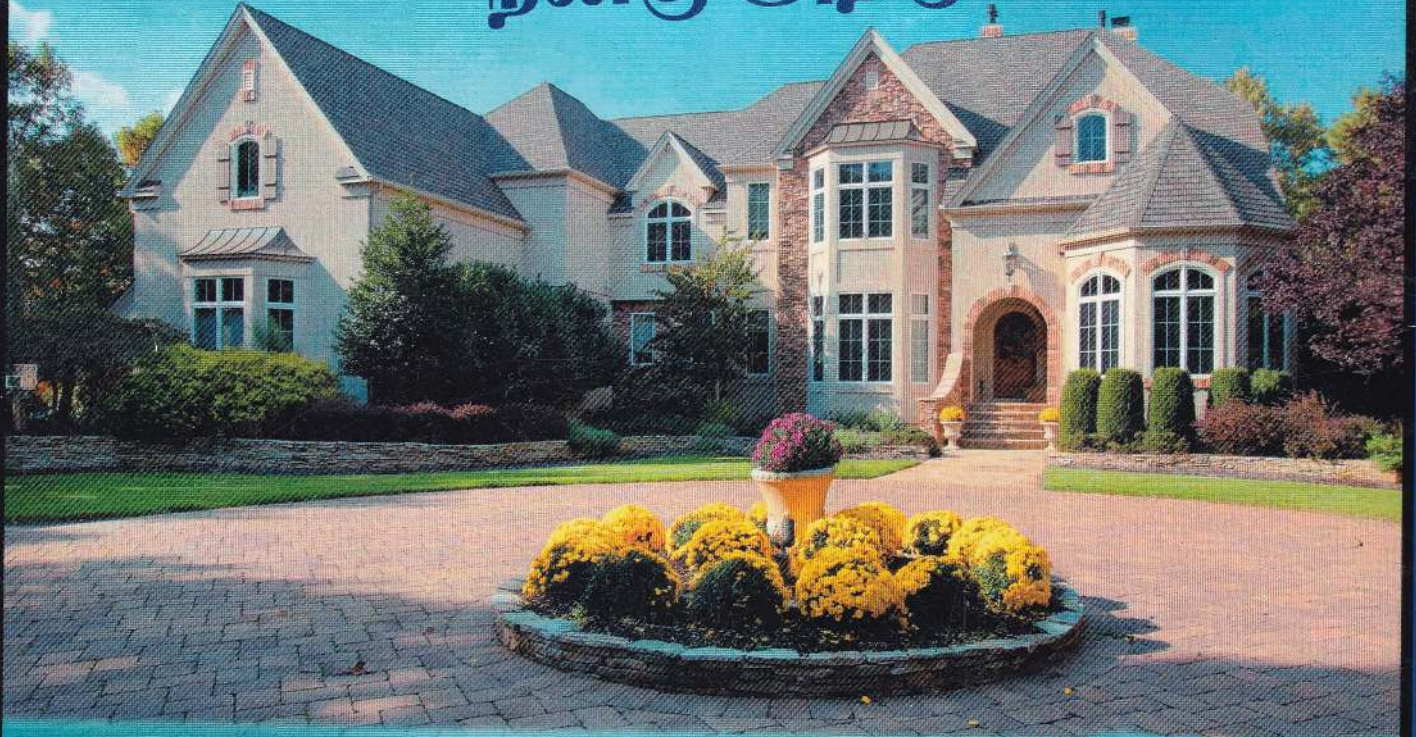
416 609 8556

Visit us for quality beds and
mattresses at affordable prices

for living, for life
www.sunflowersfurniture.ca

வீடு வாங்கவும் விற்கவும்

நம்மவர் மத்தியில் நன்கு அறிமுகமானவர்

Senthil Varatharajah

RE/MAX
Vision Realty Inc,

BROKERAGE
Each Office Independently Owned and Operated
1 2210 Markham Road, Scarborough, ON M1B 5V6

Broker

Dir: **416.846.5342**

Bus: 416.321.2228, Fax: 416.321.0002.

Svaratharajah@trebnet.com

Web: SenthilHome.com

Not intended to interfere with or induce breach of any existing agency agreements